

Pracovní text platného znění

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 305/2011

ze dne 9. března 2011,

kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS

ve znění po opravě zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie L 103/10 ze dne 12. dubna 2013

ÚNMZ informuje, že Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 bylo upraveno Opravou nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS, zveřejněnou v Úředním věstníku Evropské unie L 103/10 ze dne 12. dubna 2013. Pro snazší orientaci v opraveném textu Nařízení EU č. 305/2011 zpracoval ÚNMZ následující pracovní text platného (kompilovaného) znění tohoto nařízení.

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem²,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Předpisy členských států vyžadují, aby byly stavby navrhovány a prováděny tak, aby neohrožovaly bezpečnost osob, domácích zvířat nebo majetku a aby neměly nepříznivý dopad na životní prostředí.
- (2) Tyto předpisy mají přímý vliv na požadavky kladené na stavební výrobky. Tyto požadavky se následně promítají do vnitrostátních norem pro výrobky, vnitrostátních technických schválení a jiných vnitrostátních technických specifikací a ustanovení, které se vztahují na stavební výrobky. Rozdíly mezi těmito požadavky brání obchodu v rámci Unie.
- (3) Tímto nařízením by nemělo být nijak dotčeno právo členských států specifikovat požadavky, které považují za nezbytné k zajištění ochrany zdraví, životního prostředí a pracovníků při používání stavebních výrobků.
- (4) Členské státy zavedly ustanovení, včetně požadavků, které se týkají nejen bezpečnosti budov a jiných staveb, ale i ochrany zdraví,

životnosti, úspory energie, ochrany životního prostředí, ekonomických hledisek a dalších důležitých hledisek veřejného zájmu. Právní a správní předpisy nebo judikatura vytvořené na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni týkající se staveb mohou mít dopad na požadavky na stavební výrobky. Vzhledem k tomu, že jejich dopad na fungování vnitřního trhu je pravděpodobně velmi podobný, je vhodné považovat takové právní a správní předpisy nebo judikaturu za „ustanovení“ pro účely tohoto nařízení.

- (5) V některých případech ustanovení pro zamýšlené použití stavebního výrobku v členském státě, jejichž cílem je splnění základních požadavků na stavby, stanoví základní charakteristiky, jejichž vlastnosti by měly být uvedeny v prohlášení. Aby nedocházelo k výskytu „prázdných“ prohlášení o vlastnostech stavebního výrobku, je nutno uvést v prohlášení alespoň jednu ze základních charakteristik, které mají význam z hlediska uvedeného způsobu nebo uváděných způsobů použití.
- (6) Cílem směrnice Rady 89/106/ES ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků³ bylo odstranit technické překážky obchodu v oblasti stavebních výrobků, a usnadnit tak jejich volný oběh na vnitřním trhu.
- (7) K dosažení uvedeného cíle bylo ve směrnici 89/106/EHS stanoveno, jak mají být vytvářeny harmonizované normy pro stavební výrobky a udělována evropská technická schválení.
- (8) Směrnice 89/106/EHS by měla být nahrazena, aby se zjednodušil a vyjasnil stávající rámec a zvýšila transparentnost a účinnost stávajících opatření.
- (9) Toto nařízení by mělo zohlednit horizontální právní rámec pro uvádění výrobků na vnitřní trh

¹ Úř. věst. C 218, 11.9.2009, s. 15.

² Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2009 (Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 441), postoj Rady v prvním čtení ze dne 13. září 2010 (Úř. věst. C 282 E, 19.10.2010, s. 1), postoj Evropského parlamentu ze dne 18. ledna 2011 (dosud nezveřejněný v Úř. věst.) a rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2011.

³ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 12.

vytvořený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh⁴ a rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh⁵.

- (10) Odstranění technických překážek v oblasti stavebnictví může být dosaženo pouze zavedením harmonizovaných technických specifikací pro účely posuzování vlastností stavebních výrobků.
- (11) Takové harmonizované technické specifikace by měly zahrnovat zkoušky, výpočty a další způsoby vymezené v harmonizovaných normách a evropských dokumentech pro posuzování týkajících se posuzování vlastností ve vztahu k základním charakteristikám stavebních výrobků.
- (12) Metody, jež používají členské státy ve svých požadavcích na stavby, jakož i další vnitrostátní předpisy, které se vztahují na základní charakteristiky stavebních výrobků, by měly být v souladu s harmonizovanými technickými specifikacemi.
- (13) Ve vhodných případech by mělo být v harmonizovaných normách podporováno používání tříd vlastností ve vztahu k základním charakteristikám stavebních výrobků tak, aby byly u některých staveb zohledněny různé úrovně základních požadavků na stavby, jakož i klimatické, geologické i zeměpisné rozdíly a další rozdílné podmínky převažující v členských státech. Evropské normalizační orgány by měly být oprávněny stanovit takové třídy na základě revidovaného mandátu, pokud je Komise již nestanovila.
- (14) Vyžaduje-li zamýšlené použití, aby stavební výrobky v členských státech splňovaly mezní úroveň vlastností ve vztahu k jakémukoli základní charakteristice, tyto úrovně by měly být stanoveny v harmonizovaných technických specifikacích.
- (15) Při posuzování vlastností stavebního výrobku by se mělo přihlížet i ke zdravotním a bezpečnostním hlediskům, která souvisejí s jeho použitím v průběhu celého jeho životního cyklu.
- (16) Mezní úroveň stanovené Komisí podle tohoto nařízení by měly být, s ohledem na ustanovení v členských státech, obecně uznávanými hodnotami pro základní charakteristiky příslušného stavebního výrobku a měly by zajistit vysokou úroveň ochrany ve smyslu článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o

fungování EU“).

- (17) Mezní úrovně mohou být technické nebo regulativní povahy a je možno je použít na jednu charakteristiku nebo na soubor charakteristik.
- (18) Evropský výbor pro normalizaci (CEN) a Evropský výbor pro normalizaci v elektrotechnice (Cenelec) jsou uznávány jako organizace, jimž přísluší přijímání harmonizovaných norem podle obecných pokynů pro spolupráci mezi Komisí a těmito dvěma organizacemi podepsaných dne 28. března 2003. Výrobci by měli využívat těchto harmonizovaných norem, pokud byl odkaz na ně zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a podle kritérií stanovených v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti⁶. Jakmile bude dosaženo dostatečné úrovně technických a vědeckých poznatků o příslušných aspektech, je nutné více využívat harmonizovaných norem pro stavební výrobky, případně včetně toho, že se bude, po konzultaci se Stálým výborem pro stavebnictví, vyžadovat prostřednictvím mandátů vypracování těchto norem na základě stávajících evropských dokumentů pro posuzování.
- (19) Postupy podle směrnice 89/106/EHS pro posuzování vlastností ve vztahu k základním charakteristikám stavebních výrobků, na které se nevztahují harmonizované normy, by měly být zjednodušeny, aby byly transparentnější a aby byly sníženy náklady výrobců stavebních výrobků.
- (20) Aby bylo výrobcům stavebních výrobků umožněno vypracovat prohlášení o vlastnostech pro stavební výrobky, na stavební výrobek, na který se nevztahuje nebo plně nevztahuje harmonizovaná norma, je nezbytné stanovit evropské technické posouzení.
- (21) Výrobcům stavebních výrobků by mělo být umožněno žádat, aby bylo evropské technické posouzení jejich výrobků vydáno na základě pokynů pro evropské technické schválení stanovených směrnicí 89/106/EHS. Mělo by být proto zajištěno právo používat tyto pokyny jako evropské dokumenty pro posuzování.
- (22) Vytváření evropských dokumentů pro posuzování a vydávání evropských technických posouzení by mělo být svěřeno subjektům pro technické posuzování určeným členskými státy. Aby bylo zajištěno, že subjekty pro technické posuzování mají potřebné pravomoci k provádění takových

⁴ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁵ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82.

⁶ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

úkolu, měly by být požadavky týkající se jejich určení stanoveny na úrovni Unie.

- (23) Subjekty pro technické posuzování by měly založit organizaci, financovanou v některých případech Uníí, která by koordinovala postupy při navrhování evropských dokumentů pro posuzování a při vydávání evropských technických posouzení, což by zajistilo transparentnost a nezbytnou důvěrnost daných postupů.
- (24) S výjimkou případů stanovených v tomto nařízení při uvedení na trh stavebního výrobku, na který se vztahuje harmonizovaná norma nebo pro který bylo vydáno evropské technické posouzení, by k němu mělo být připojeno prohlášení o vlastnostech ve vztahu k základním charakteristikám dotyčného stavebního výrobku v souladu s příslušnými harmonizovanými technickými specifikacemi.
- (25) K prohlášení o vlastnostech by případně měly být přiloženy rovněž informace o obsahu nebezpečných látek ve stavebním výrobku s cílem zlepšit možnosti pro udržitelnou výstavbu a usnadnit rozvoj výrobků šetrných k životnímu prostředí. Tyto informace by měly být poskytovány, aniž by byly dotčeny povinnosti, zejména pokud jde o označování, která jsou stanovena v jiných nástrojích práva Unie vztahujících se na nebezpečné látky, a měly by být k dispozici ve stejnou dobu a ve stejné formě jako prohlášení o vlastnostech, aby bylo možné oslovit všechny potenciální uživatele stavebních výrobků. Informace o obsahu nebezpečných látek by měly být zpočátku omezeny na látky uvedené v článcích 31 a 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č.1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky⁷. Je však nutné dále zjišťovat konkrétní potřebu informací o obsahu nebezpečných látek ve stavebních výrobcích s cílem získat kompletní seznam látek, na něž se vztahuje tato povinnost, aby bylo možné zajistit vysokou úroveň bezpečnosti a ochrany zdraví pracovníků používajících stavební výrobky a uživatelů staveb, a to i s ohledem na požadavky týkající se recyklace a opětovného využití částí či materiálů. Tímto nařízením nejsou dotčena práva a povinnosti členských států plynoucí z dalších právních nástrojů Unie, které se vztahují na nebezpečné látky, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh⁸, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost

Společenství v oblasti vodní politiky⁹, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č.1907/2006, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech¹⁰ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí¹¹.

- (26) Mělo by být možné, aby prohlášení o vlastnostech mělo stejné číslo, jako je referenční číslo podle typu výrobku.
- (27) Je třeba stanovit zjednodušené postupy pro vypracovávání prohlášení o vlastnostech, aby byla zmírněna finanční zátěž podniků, zejména malých a středních podniků.
- (28) Aby bylo zajištěno, že je prohlášení o vlastnostech přesné a spolehlivé, měly by být vlastnosti stavebního výrobku posouzeny a výroba v podniku by měla být řízena v souladu s příslušným systémem posuzování a ověřování stálosti vlastností daného stavebního výrobku. Je možné zvolit pro příslušný stavební výrobek použití několika systémů s cílem zohlednit konkrétní vztah některých základních charakteristik takového výrobku k základním požadavkům na stavbu.
- (29) Vzhledem ke zvláštní povaze stavebních výrobků a zvláštnímu zaměření systému na jejich posuzování nejsou postupy posuzování shody uvedené v rozhodnutí č. 768/2008/ES a moduly v něm stanovené vhodné. Proto by měly být zavedeny zvláštní metody posuzování a ověřování stálosti vlastností ve vztahu k základním charakteristikám stavebních výrobků.
- (30) Vzhledem k rozdílům ve významu označení CE u stavebních výrobků v porovnání s obecnými zásadami uvedenými nařízením (ES) č. 765/2008 by měla být přijata speciální ustanovení, kterými by se zajistila jasná formulace povinnosti připojovat označení CE ke stavebním výrobkům a důsledky z toho vyplývající.
- (31) Připojením označení CE nebo tím, že by toto označení nechali ke stavebnímu výrobku připojit, by měli dát výrobci na vědomí, že nesou odpovědnost za shodu takového výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení.
- (32) Označení CE by mělo být připojeno ke všem stavebním výrobkům, pro které výrobce sestavil prohlášení o vlastnostech v souladu s tímto nařízením. Nebylo-li prohlášení o vlastnostech

⁹ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

¹⁰ Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.

¹¹ Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1.

⁷ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁸ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

sestaveno, označení CE by nemělo být připojováno.

- (33) Označení CE by mělo být jediným označením osvědčujícím shodu stavebního výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení a soulad s příslušnými požadavky souvisejícími s harmonizačními právními předpisy Unie. Je však možné použít jiná označení, pokud umožní zlepšit ochranu uživatelů stavebních výrobků a nevztahují se na ně stávající harmonizační právní předpisy Unie.
- (34) S cílem zabránit zbytečnému zkoušení stavebních výrobků, jejichž vlastnosti již byly dostatečně doloženy stabilními výsledky zkoušek nebo jinými dostupnými údaji, by mělo být výrobcům dovoleno, aby za podmínek stanovených v harmonizovaných technických specifikacích nebo v rozhodnutí Komise učinil prohlášení o určité úrovni nebo třídě vlastností, a to bez zkoušek nebo bez dalších zkoušek.
- (35) Aby se předešlo opakování zkoušek, které již proběhly, mělo by být výrobcům stavebního výrobku dovoleno používat výsledky zkoušek získané třetími osobami.
- (36) V zájmu co největšího snížení nákladů na uvádění stavebních výrobků na trh, aniž by došlo k omezení úrovně bezpečnosti, je třeba stanovit podmínky použití zjednodušených postupů při hodnocení vlastností těchto výrobků. Výrobci, kteří používají tyto zjednodušené postupy, by měly vhodným způsobem doložit, že dané podmínky splňují.
- (37) Pro zlepšení dopadu opatření dozoru nad trhem by se veškeré zjednodušené postupy uvedené v tomto nařízení, které jsou určeny k posouzení vlastností stavebních výrobků, měly vztahovat pouze na fyzické nebo právnické osoby, které vyrábějí výrobky, jež uvádějí na trh.
- (38) K dalšímu snížení nákladů na uvádění stavebních výrobků na trh pro mikropodniky, které je vyrábějí, je nezbytné poskytnout zjednodušené postupy posuzování vlastností za předpokladu, že s dotčenými výrobky nejsou spojena významná bezpečnostní rizika a splňují příslušné požadavky jakéhokoli druhu. Podniky používající tyto zjednodušené postupy by měly navíc prokázat, že jsou způsobilé jako mikropodniky. Dále by měly postupovat podle příslušných postupů ověřování stálosti vlastností stanovených v harmonizovaných technických specifikacích pro jejich výrobky.
- (39) U jednotlivě navrhovaného a vyráběného stavebního výrobku by mělo být výrobcům umožněno používat zjednodušené postupy

posuzování vlastností, pokud může být prokázána shoda výrobku uváděného na trh s příslušnými požadavky.

- (40) Výkladový rámec definice „neseriového postupu“, která se má použít pro různé stavební výrobky spadající do působnosti tohoto nařízení, by měl být stanoven Komisí po konzultaci se Stálým výborem pro stavebnictví.
- (41) Všechny hospodářské subjekty zapojené do dodavatelského a distribučního řetězce by měly přijmout vhodná opatření pro zabezpečení toho, aby dodávaly na trh pouze stavební výrobky, které splňují požadavky tohoto nařízení s cílem zajistit vlastnosti stavebních výrobků a splnit základní požadavky na stavby. Zejména dovozci a distributoři stavebních výrobků by měli být seznámeni se základními charakteristikami, pro které existují předpisy na trhu Unie, a zvláštní požadavky v členských státech ohledně základních požadavků na stavby, a měli by tyto znalosti využívat při svých obchodních transakcích.
- (42) Je důležité zajistit dostupnost vnitrostátních technických pravidel, aby podniky, zejména malé a střední, mohly získávat spolehlivé a přesné informace o platných právních předpisech v členském státě, ve kterém hodlají uvádět nebo dodávat výrobky na trh. Členské státy by proto měly za tímto účelem určit kontaktní místa pro stavební výrobky. Kontaktní místa pro stavební výrobky by měla vedle úkolů stanovených v čl. 10 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě¹², poskytovat i informace o pravidlech použitelných na zabudování, sestavování nebo instalaci konkrétního typu stavebního výrobku.
- (43) Pro usnadnění volného pohybu zboží by kontaktní místa pro stavební výrobky měla bezplatně poskytovat informace o ustanoveních majících za cíl plnění základních požadavků na stavby a použitelných na zamýšlené použití každého stavebního výrobku na území každého členského státu. Kontaktní místa pro stavební výrobky mohou hospodářským subjektům poskytovat rovněž další informace nebo připomínky. Za poskytování dalších informací by mělo být kontaktním místům pro stavební výrobky povoleno vybírat poplatky přiměřené nákladům na poskytnutí těchto informací nebo připomínek. Členské státy by měly zajistit, aby byly kontaktním místům pro stavební výrobky

¹² Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 21.

přiděleny dostatečné zdroje.

- (44) Jelikož by vytvoření kontaktních míst pro stavební výrobky nemělo zasahovat do rozdělení funkcí mezi příslušnými orgány v rámci regulačních systémů stanovených v jednotlivých členských státech, měly by mít členské státy možnost zřídit kontaktní místa pro stavební výrobky v souladu s regionálními nebo místními pravomocemi. S cílem zabránit zbytečně vysokému počtu kontaktních míst a zjednodušit správní postupy by mělo být členským státům umožněno pověřit úkolem kontaktních míst pro stavební výrobky stávající kontaktní místa zřízená podle jiných nástrojů Unie. Členským státům by mělo být rovněž umožněno pověřit úkolem kontaktních míst pro stavební výrobky nejen stávající útvary v rámci veřejné správy, ale také národní centra SOLVIT, obchodní komory, profesní organizace a soukromé subjekty.
- (45) Kontaktní místa pro stavební výrobky by měla být schopna plnit své úkoly tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů, zejména pokud jde o postupy získávání označení CE.
- (46) K zajištění rovnocenného a důsledného prosazování harmonizovaných právních předpisů Unie by měly členské státy provádět účinný dozor nad trhem. Nařízení (ES) č. 765/2008 stanoví základní podmínky pro fungování takového dozoru nad trhem, zejména pro programy, financování a sankce.
- (47) Odpovědnost členských států za bezpečnost, zdraví a jiné záležitosti, na které se vztahují základní požadavky na stavby na jejich území, by měla být uznána v ustanovení o vhodných ochranných opatřeních.
- (48) Jelikož je nezbytné zajistit, aby úroveň provádění posuzování shody u všech subjektů, které posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků provádějí, byla v celé Unii jednotná, a jelikož by všechny tyto subjekty měly plnit své úkoly stejně dobře a zároveň v podmínkách spravedlivé soutěže, měly by být stanoveny požadavky pro tyto subjekty usilující o oznámení pro účely tohoto nařízení. Rovněž by měla být vypracována ustanovení o dostupnosti přiměřených informací o těchto subjektech a o jejich kontrole.
- (49) Aby bylo možno zajistit jednotnou úroveň kvality při posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků, je rovněž nezbytné stanovit požadavky vztahující se na orgány odpovědné za oznamování subjektů provádějících tyto úkoly Komisi a ostatním členským státům.
- (50) V souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU se pravidla a obecné zásady, jimiž členské státy kontrolují výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi, mají stanovit předem formou nařízení přijatého řádným legislativním postupem. Do přijetí tohoto nového nařízení se nadále použije rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹³ s výjimkou regulativního postupu s kontrolou, který se již neuplatní.
- (51) Pro účely dosažení cílů tohoto nařízení by Komise měla být oprávněna přijmout některé akty v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.
- (52) Komise by měla být zejména zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci, které by rámcově stanovily podmínky pro používání internetových stránek, jež by zpřístupňovaly prohlášení o vlastnostech.
- (53) Vzhledem k tomu, že zajištění rámce pro řádné fungování tohoto nařízení bude trvat určitou dobu, jeho používání by mělo být odloženo s výjimkou ustanovení o určení subjektů pro technické posuzování, oznamujících orgánů a oznámených subjektů, založení organizace subjektů pro technické posuzování a ustavení Stálého výboru pro stavebnictví.
- (54) Komise a členské státy by měly ve spolupráci se zúčastněnými subjekty zahájit informační kampaně s cílem informovat odvětví stavebnictví, zejména hospodářské subjekty a uživatele stavebních výrobků, o zavedení společného technického jazyka, rozdělení odpovědnosti mezi jednotlivé hospodářské subjekty a uživatele, připojení označení CE ke stavebním výrobkům, přezkumu základních požadavků na stavby a o systémech posuzování a ověřování stálosti vlastností.
- (55) Základní požadavky na stavbu týkající se udržitelného využívání přírodních zdrojů by měly zohledňovat zejména možnosti recyklace staveb, jejich materiálů a částí po demolici, životnost staveb a využívání surovin a druhotných materiálů šetrných k životnímu prostředí na stavbách.
- (56) Pro posuzování udržitelného využití zdrojů a dopadu staveb na životní prostředí by se měla používat, jsou-li k dispozici, environmentální prohlášení o výrobku.
- (57) Aby bylo možné prokázat splnění základních požadavků stanovených v příloze I, měly by se

¹³ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

pokud možno stanovit jednotné evropské metody.

(58) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž dosažení správného fungování vnitřního trhu se stavebními výrobky prostřednictvím harmonizovaných technických specifikací k vyjádření vlastností stavebních výrobků, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v tomto článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 Předmět

Toto nařízení stanoví podmínky pro uvádění a dodávání stavebních výrobků na trh stanovením harmonizovaných pravidel pro vyjádření vlastností stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám a pro používání označení CE u těchto výrobků.

Článek 2 Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „stavebním výrobkem“ výrobek nebo sestava, které jsou vyrobeny a uvedeny na trh za účelem trvalého zabudování do stavby nebo její části a jejichž vlastnosti ovlivňují vlastnost stavby s ohledem na základní požadavky na stavby;
2. „sestavou“ stavební výrobek uvedený na trh jedním výrobcem sestávající alespoň ze dvou samostatných součástí, které je třeba pro zabudování do stavby sestavit;
3. „stavbou“ pozemní a inženýrské stavby;
4. „základními charakteristikami“ ty charakteristiky stavebního výrobku, které se vztahují k základním požadavkům na stavby;
5. „vlastnostmi stavebního výrobku“ vlastnosti související s příslušnými základními charakteristikami vyjádřenými úrovní, třídou nebo popisem;
6. „úrovní“ výsledek posouzení vlastností stavebního výrobku z hlediska jeho základních charakteristik vyjádřených číselnou hodnotou;
7. „třídou“ rozmezí úrovní vlastností stavebního výrobku, ohraničené minimální a maximální hodnotou;
8. „mezí úrovní“ minimální nebo maximální úroveň vlastností základních charakteristik stavebního výrobku;
9. „typem výrobku“ soubor reprezentativních úrovní nebo tříd vlastností stavebního výrobku ve vztahu k základním charakteristikám tohoto výrobku vyrobeného za použití dané kombinace surovin nebo jiných prvků daným výrobním postupem;
10. „harmonizovanými technickými specifikacemi“ harmonizované normy a evropské dokumenty pro posuzování;
11. „harmonizovanou normou“ norma přijatá jedním z evropských normalizačních orgánů uvedených v příloze I směrnice 98/34/ES na základě žádosti podané Komisí, v souladu s článkem 6 uvedené směrnice;
12. „evropským dokumentem pro posuzování“ dokument přijatý organizací subjektů pro technické posuzování pro účely vydávání evropských technických posouzení;
13. „evropským technickým posouzením“ zdokumentované posouzení vlastností stavebního výrobku ve vztahu k jeho základním charakteristikám, v souladu s příslušným evropským dokumentem pro posuzování;
14. „zamýšleným použitím“ zamýšlené použití stavebního výrobku, jak je vymezeno v příslušné harmonizované technické specifikaci;
15. „specifickou technickou dokumentací“ dokumentace prokazující, že metody v rámci příslušného systému pro posuzování a ověřování stálosti vlastností byly nahrazeny jinými metodami, pokud jsou výsledky získané těmito jinými metodami rovnocenné s výsledky získanými zkušebními metodami příslušných harmonizovaných norem;
16. „dodáním na trh“ dodání stavebního výrobku k distribuci nebo použití na trhu Unie v rámci obchodní činnosti, ať již za úplaty nebo bezplatně;
17. „uvedením na trh“ první dodání stavebního výrobku na trh Unie;

18. „hospodářským subjektem“ výrobce, dovozce, distributor nebo zplnomocněný zástupce;
19. „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba uvádějící na trh pod svým jménem či firmou nebo ochrannou známkou stavební výrobek, který vyrábí nebo který si nechává navrhnout nebo vyrobit;
20. „distributorem“ fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci kromě výrobce nebo dovozce, která dodává stavební výrobek na trh Unie;
21. „dovozcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která uvádí na trh Unie stavební výrobek ze třetí země;
22. „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která byla písemně zplnomocněna výrobcem, aby jednala jeho jménem při plnění konkrétních úkolů;
23. „stažením z trhu“ opatření, jehož cílem je zabránit, aby byl stavební výrobek, který se nachází v dodavatelském řetězci, dodáván na trh;
24. „stažením z oběhu“ opatření, jehož cílem je navrácení stavebního výrobku, který byl již dodán konečnému uživateli;
25. „akreditací“ akreditace ve smyslu nařízení (ES) č. 765/2008;
26. „řízením výroby“ zdokumentované nepřetržité vnitřní řízení výroby v továrně v souladu s příslušnými harmonizovanými technickými specifikacemi;
27. „mikropodnikem“ mikropodnik ve smyslu stanoveném v doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků¹⁴;
28. „životním cyklem“ po sobě následující a propojené fáze doby životnosti stavebního výrobku, od získání suroviny nebo vytvoření z přírodních zdrojů až po jeho konečnou likvidaci.

Článek 3

Základní požadavky na stavby a základní charakteristiky stavebních výrobků

1. Základní požadavky na stavby stanovené v příloze I představují základ pro přípravu normalizačních mandátů a harmonizovaných technických specifikací.

2. Základní charakteristiky stavebních výrobků stanoví harmonizované technické specifikace ve vztahu k základním požadavkům na stavby.

3. U zvláštních skupin stavebních výrobků, na něž se vztahuje harmonizovaná norma, Komise tam, kde je to vhodné a ve vztahu k jejich zamýšleným použitím vymezeným v harmonizovaných normách, stanoví prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60 ty základní charakteristiky, pro něž výrobce učiní prohlášení o vlastnostech výrobku při jeho uvedení na trh.

Komise rovněž tam, kde je to vhodné, stanoví prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60 mezní úroveň pro vlastnosti ve vztahu k základním charakteristikám, které mají být uvedeny v prohlášení.

KAPITOLA II PROHLÁŠENÍ O VLASTNOSTECH A OZNAČENÍ CE

Článek 4

Prohlášení o vlastnostech

1. Vztahuje-li se na stavební výrobek harmonizovaná norma nebo je-li tento výrobek v souladu s evropským technickým posouzením, které pro něj bylo vydáno, výrobce vypracuje při jeho uvedení na trh prohlášení o vlastnostech.

2. Vztahuje-li se na stavební výrobek harmonizovaná norma nebo je-li tento výrobek v souladu s evropským technickým posouzením, které pro něj bylo vydáno, mohou být informace v jakékoli formě o jeho vlastnostech ve vztahu k základním charakteristikám, jak je vymezeno v příslušných harmonizovaných technických specifikacích, poskytnuty pouze tehdy, jsou-li zahrnuty a blíže určeny v prohlášení o vlastnostech, s výjimkou případů, kdy v souladu s článkem 5 prohlášení o vlastnostech vypracováno nebylo.

3. Vypracováním prohlášení o vlastnostech nese výrobce odpovědnost za shodu stavebního výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení. Členské státy považují prohlášení o vlastnostech vypracované výrobcem za správné a spolehlivé, ledaže objektivní údaje prokážou opak.

Článek 5

Výjimky z povinnosti vypracovat prohlášení o vlastnostech

Odchylně od čl. 4 odst. 1 a při neexistenci předpisů Unie nebo vnitrostátních předpisů vyžadujících prohlášení o základních charakteristikách, kde se tyto stavební výrobky zamýšlejí používat, může výrobce při uvedení stavebního výrobku, na který se vztahuje harmonizovaná norma, na trh upustit od vypracování

¹⁴ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

prohlášení o vlastnostech, pokud:

- a) je stavební výrobek vyroben jednotlivě nebo nesériově na zakázku na zvláštní objednávku a je nainstalován do jedné konkrétní stavby výrobcem, který je odpovědný za bezpečné zabudování výrobku do stavby, v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy, a na odpovědnost osob odpovědných podle příslušných vnitrostátních předpisů za bezpečné provedení prací;
- b) stavební výrobek je vyroben na staveništi za účelem jeho zabudování do příslušné stavby v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy a na odpovědnost osob odpovědných podle příslušných vnitrostátních předpisů za bezpečné provedení staveb; nebo
- c) je stavební výrobek vyroben tradičním způsobem či způsobem vhodným z hlediska zachování kulturního dědictví a neprůmyslovým postupem pro odpovídající renovaci staveb oficiálně chráněných jako součást vymezeného prostředí nebo z důvodu zvláštní architektonické nebo historické hodnoty v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy.

Článek 6

Obsah prohlášení o vlastnostech

1. Prohlášení o vlastnostech uvádí vlastnosti stavebních výrobků ve vztahu k základním charakteristikám dotčených výrobků v souladu s příslušnými harmonizovanými technickými specifikacemi.

2. Prohlášení o vlastnostech musí obsahovat zejména tyto informace:

- a) odkaz na typ výrobku, pro který bylo prohlášení o vlastnostech vypracováno;
- b) systém nebo systémy posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků, jak jsou uvedeny v příloze V;
- c) referenční číslo a datum vydání harmonizované normy nebo evropského technického posouzení, které bylo použito pro posouzení každé základní charakteristiky;
- d) případně referenční číslo použité specifické technické dokumentace a požadavky, o nichž výrobce prohlašuje, že je výrobek splňuje.

3. Prohlášení o vlastnostech musí dále obsahovat:

- a) zamýšlené nebo zamýšlená použití stavebního výrobku v souladu s příslušnými harmonizovanými technickými specifikacemi;
- b) seznam základních charakteristik, jak jsou stanoveny

v těchto harmonizovaných technických specifikacích pro zamýšlené použití nebo zamýšlená použití uvedená v prohlášení;

- c) vlastnosti alespoň jedné ze základních charakteristik stavebního výrobku významných pro zamýšlené použití nebo zamýšlená použití uvedená v prohlášení;
- d) kde to přichází v úvahu, vlastnosti stavebního výrobku vyjádřené úrovní, třídou nebo popisem, v případě potřeby na základě výpočtu ve vztahu k jeho základním charakteristikám stanoveným v souladu s čl. 3 odst. 3;
- e) vlastnosti těch základních charakteristik stavebního výrobku, které se vztahují k zamýšlenému použití nebo zamýšleným použitím, s přihlédnutím k ustanovením týkajícím se zamýšleného použití nebo zamýšlených použití tam, kde hodlá výrobce stavební výrobek dodávat na trh;
- f) pro základní charakteristiky uvedené na seznamu, u nichž není v prohlášení žádná vlastnost, se uvedou písmena „NPD“ (No Performance Determined);
- g) bylo-li pro výrobek vydáno evropské technické posouzení, vlastnosti vyjádřené úrovní, třídou nebo popisem stavebního výrobku ve vztahu ke všem základním charakteristikám obsaženým v odpovídajícím evropském technickém posouzení.

4. Prohlášení o vlastnostech se vypracovává podle vzoru uvedeného v příloze III.

5. Informace uvedené v článku 31, případně v článku 33 nařízení (ES) č. 1907/2006 se poskytují spolu s prohlášením o vlastnostech.

Článek 7

Poskytování prohlášení o vlastnostech

1. Kopie prohlášení o vlastnostech všech výrobků, které jsou dodávány na trh, se poskytne buď v tištěné podobě, nebo elektronickými prostředky.

Pokud ovšem jediný uživatel odebírá dodávku více kusů jednoho výrobku, může k ní být připojena pouze jedna kopie prohlášení o vlastnostech buď v tištěné podobě, nebo elektronickými prostředky.

2. Na požádání se příjemci poskytne kopie prohlášení o vlastnostech v tištěné podobě.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 může být kopie prohlášení o vlastnostech zpřístupněna na internetové stránce, a to za podmínek stanovených Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60. Tyto podmínky mimo jiné zajistí, aby bylo prohlášení o vlastnostech k dispozici nejméně po dobu

stanovenou v čl. 11 odst. 2.

4. Prohlášení o vlastnostech se poskytuje v jazyce nebo v jazycích požadovaných členským státem, v němž je výrobek dodáván na trh.

Článek 8

Obecné zásady a použití označení CE

1. Na označení CE se použijí obecné zásady stanovené v článku 30 nařízení (ES) č. 765/2008.

2. Označení CE se připojí k těm stavebním výrobkům, pro které výrobce vypracoval prohlášení o vlastnostech v souladu s články 4 a 6.

Jestliže prohlášení o vlastnostech nebylo výrobcem vypracováno v souladu s články 4 a 6, nesmí být označení CE ke stavebním výrobkům připojeno.

Připojením označení CE nebo tím, že označení CE nechají připojit, výrobci dávají na vědomí, že nesou odpovědnost za shodu stavebního výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení, jakož i za soulad se všemi příslušnými požadavky stanovenými tímto nařízením a jinými příslušnými harmonizačními právními předpisy Unie, které stanoví jeho připojování.

Pravidla pro připojování označení CE stanovená v jiných příslušných harmonizačních právních předpisech Unie se použijí, aniž je dotčen tento odstavec.

3. Pro všechny stavební výrobky, na něž se vztahuje harmonizovaná norma, nebo pro které bylo vydáno evropské technické posouzení, je označení CE jediným označením, které potvrzuje shodu stavebního výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení ve vztahu k základním charakteristikám podle této harmonizované normy nebo evropského technického posouzení.

V tomto ohledu členské státy nezavedou žádné odkazy nebo zruší jakékoliv odkazy ve vnitrostátních opatřeních na označení potvrzující shodu s vlastnostmi uvedenými v prohlášení ve vztahu k základním charakteristikám, na něž se vztahují jiné harmonizované normy než označení CE.

4. Členský stát na svém území nebo v rámci své pravomoci nezakáže ani nebrání dodávání na trh nebo používání stavebních výrobků, které nesou označení CE, pokud vlastnosti uvedené v prohlášení odpovídají požadavkům pro toto použití v členském státě.

5. Členské státy zajistí, aby předpisy nebo podmínky stanovené veřejnými nebo soukromými subjekty, které působí jako podnik veřejného práva nebo jako veřejný orgán na základě monopolního postavení nebo s veřejným zmocněním, nebránily používání stavebních výrobků nesoucích označení CE, pokud vlastnosti uvedené v prohlášení odpovídají požadavkům pro jejich

použití v členském státě.

6. Metody, které používají členské státy ve svých požadavcích na stavby, jakož i další vnitrostátní předpisy ve vztahu k základním charakteristikám stavebních výrobků by měly být v souladu s harmonizovanými normami.

Článek 9

Pravidla a podmínky pro připojování označení CE

1. Označení CE musí být viditelně, čitelně a nesmazatelně připojeno ke stavebnímu výrobku nebo k jeho štítku. Pokud to vzhledem k povaze výrobku není možné nebo odůvodněné, připojí se k obalu nebo k průvodní dokumentaci.

2. K označení CE se doplní dvě poslední číslice roku, v němž bylo označení poprvé připojeno, název a sídlo výrobce nebo identifikační značka umožňující snadnou a jednoznačnou identifikaci jména či firmy a adresy výrobce, jedinečný identifikační kód typu výrobku, referenční číslo prohlášení o vlastnostech a úrovně nebo třídy vlastností uvedených v prohlášení, odkaz na použitou harmonizovanou technickou specifikaci, případně identifikační číslo oznámeného subjektu a zamýšlené použití, jak je stanoveno v příslušné harmonizované technické specifikaci.

3. Označení CE se připojí před uvedením stavebního výrobku na trh. Může k němu být připojen piktogram nebo jakákoli jiná značka zejména označující zvláštní riziko nebo použití.

Článek 10

Kontaktní místa pro stavební výrobky

1. Členské státy určí kontaktní místa pro stavební výrobky podle článku 9 nařízení (ES) č. 764/2008.

2. Články 10 a 11 nařízení (ES) č. 764/2008 se použijí na kontaktní místa pro stavební výrobky.

3. Pokud jde o úkoly vymezené v čl. 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 764/2008, každý členský stát zajistí, aby kontaktní místa pro stavební výrobky na jeho území poskytovala pomocí transparentních a snadno srozumitelných formulací informace o ustanoveních, která mají za cíl splnění základních požadavků na stavby vztahujících se na zamýšlené použití každého stavebního výrobku, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 3 písm. e) tohoto nařízení.

4. Kontaktní místa pro stavební výrobky musí být schopna plnit své úkoly tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů, zejména pokud jde o postupy získávání označení CE.

POVINNOSTI HOSPODÁŘSKÝCH SUBJEKTŮ

Článek 11

Povinnosti výrobců

1. Výrobci vypracují prohlášení o vlastnostech v souladu s články 4 a 6 a připojí označení CE v souladu s články 8 a 9.

Jako podklad pro prohlášení o vlastnostech vypracují výrobci technickou dokumentaci popisující všechny příslušné prvky vztahující se k požadovanému systému posuzování a ověřování stálosti vlastností.

2. Výrobci uchovávají technickou dokumentaci a prohlášení o vlastnostech po dobu deseti let od uvedení stavebního výrobku na trh.

Komise může tam, kde je to vhodné, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60 pozměnit tuto dobu pro skupiny stavebních výrobků na základě předpokládané doby životnosti nebo funkce stavebního výrobku ve stavbě.

3. Výrobci zajistí, aby byly zavedeny postupy, které zaručí při sériové výrobě zachování vlastností uvedených v prohlášení. Odpovídajícím způsobem se zohlední změny v typu výrobku a změny v použitelných harmonizovaných technických specifikacích.

Výrobci tam, kde to je považováno za vhodné vzhledem k zajištění přesnosti, spolehlivosti a stálosti vlastností stavebního výrobku uvedených v prohlášení, provádějí zkoušky vzorků stavebních výrobků uváděných nebo dodávaných na trh, provádějí šetření a v případě nutnosti vedou registr stížností, nevyhovujících výrobků a výrobků stažených z oběhu a průběžně o všech těchto kontrolách informují distributory.

4. Výrobci zajistí, aby byl na jejich stavebních výrobcích uveden typ, série nebo sériové číslo nebo jakýkoli jiný prvek umožňující jejich identifikaci, nebo v případech, kdy to velikost nebo povaha výrobku neumožňuje, zajistí, aby byla požadovaná informace uvedena na obalu nebo v dokladu přiloženém ke stavebnímu výrobku.

5. Výrobci uvedou na stavebním výrobku, nebo není-li to možné, na obalu či v dokladu přiloženém ke stavebnímu výrobku své jméno či firmu, nebo registrovanou ochrannou známku a kontaktní adresu. Adresa musí uvádět jediné místo, na kterém lze výrobce kontaktovat.

6. Výrobci při dodávání stavebního výrobku na trh zajistí, aby byly k výrobku připojeny pokyny a bezpečnostní informace v jazyce určeném dotčeným členským státem, kterému uživatelé snadno rozumějí.

7. Výrobci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že stavební výrobek, který uvedli na trh, není

ve shodě s prohlášením o vlastnostech nebo není v souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení, přijmou okamžitě nezbytná nápravná opatření k uvedení stavebního výrobku ve shodu, nebo, je-li to vhodné, jej stáhnou z trhu nebo z oběhu. Pokud navíc výrobek představuje riziko, neprodleně o tom výrobci informují příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž stavební výrobek dodávali na trh, a uvedou podrobnosti zejména o nesouladu a o veškerých přijatých nápravných opatřeních.

8. Výrobci poskytnou příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody stavebního výrobku s prohlášením o vlastnostech a souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení v jazyce, kterému tento orgán snadno rozumí. Spolupracují s tímto orgánem na jeho žádost při všech činnostech, jejichž cílem je vyloučit rizika vyvolaná stavebními výrobky, které uvedli na trh.

Článek 12

Zplnomocnění zástupci

1. Výrobce může písemně jmenovat svého zplnomocněného zástupce.

Zplnomocněný zástupce nemůže být pověřen vypracováním technické dokumentace.

2. Zplnomocněný zástupce vykonává úkoly stanovené v plné moci. Plná moc musí zplnomocněnému zástupci umožňovat alespoň:

- uchovávat prohlášení o vlastnostech a technickou dokumentaci pro potřeby vnitrostátních kontrolních úřadů po dobu stanovenou v čl. 11 odst. 2;
- poskytnout příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody stavebního výrobku s prohlášením o vlastnostech a s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení;
- spolupracovat s příslušnými vnitrostátními orgány, pokud o to požádají, na činnostech, jejichž cílem je vyloučit rizika vyvolaná výrobky, na které se vztahuje jeho plná moc.

Článek 13

Povinnosti dovozců

1. Dovožci uvádí na trh Unie pouze stavební výrobky, které jsou v souladu s příslušnými požadavky tohoto nařízení.

2. Před uvedením stavebního výrobku na trh dovožci zajistí, aby výrobce provedl příslušné posouzení a ověření stálosti vlastností. Zajistí, aby výrobce vypracoval technickou dokumentaci uvedenou v čl. 11

odst. 1 ve druhém pododstavci a prohlášení o vlastnostech v souladu s články 4 a 6. Dále dovozci zajistí, aby měl výrobek označení CE, je-li vyžadováno, aby k němu byly připojeny požadované dokumenty a aby výrobce splnil požadavky stanovené v čl. 11 odst. 4 a 5.

Dovozce, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že stavební výrobek není ve shodě s prohlášením o vlastnostech nebo v souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení, nesmí takový stavební výrobek uvést na trh, dokud nebude uveden ve shodu s připojeným prohlášením o vlastnostech a do souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení nebo dokud není prohlášení o vlastnostech opraveno. Pokud stavební výrobek představuje riziko, dovozce o tom informuje výrobce, jakož i orgány dozoru nad trhem.

3. Dovožci uvedou na stavebním výrobku, nebo pokud to není možné, na obalu nebo v dokladu přiloženém k výrobku, své jméno, firmu nebo registrovanou obchodní známku a kontaktní adresu.

4. Dovožci při dodávání stavebního výrobku na trh zajistí, aby byly k výrobku přiloženy pokyny a bezpečnostní informace v jazyce určeném členským státem, kterému uživatelé snadno rozumějí.

5. Dovožci zajistí, aby v době, kdy nesou za stavební výrobek odpovědnost, skladovací nebo přepravní podmínky neohrožovaly shodu výrobku s prohlášením o vlastnostech a s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení.

6. Dovožci ve všech případech, kdy je to považováno za vhodné vzhledem k zajištění přesnosti, spolehlivosti a stálosti vlastností stavebního výrobku uvedených v prohlášení, provádějí zkoušky vzorků výrobků uváděných nebo dodávaných na trh, provádějí šetření a tam, kde je to nutné, vedou registr stížností, neshodných výrobků a výrobků stažených z oběhu a průběžně o všech těchto kontrolách informují distributory.

7. Dovožci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že stavební výrobek, který uvedli na trh, není ve shodě s prohlášením o vlastnostech nebo v souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení, přijmou okamžitě nezbytná nápravná opatření k uvedení stavebního výrobku ve shodu, nebo, je-li to vhodné, jej stáhnou z trhu nebo z oběhu. Pokud výrobek představuje riziko, neprodleně o tom dovozci informují příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž stavební výrobek dodávali na trh, a uvedou podrobnosti zejména o nesouladu a o všech přijatých nápravných opatřeních.

8. Dovožci po dobu stanovenou v čl. 11 odst. 2 uchovávají kopii prohlášení o vlastnostech pro potřeby

orgánů dozoru nad trhem a zaručí, aby mohla být technická dokumentace těmto orgánům na požádání předložena.

9. Dovožci poskytnou příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody stavebního výrobku s prohlášením o vlastnostech a souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení v jazyce, kterému tento orgán snadno rozumí. Spolupracují s tímto orgánem na jeho žádost při všech činnostech, jejichž cílem je vyloučit rizika vyvolaná stavebními výrobky, které uvedli na trh.

Článek 14

Povinnosti distributorů

1. Při dodávání stavebního výrobku na trh distributoři jednají s řádnou péčí, pokud jde o požadavky tohoto nařízení.

2. Před dodáním stavebního výrobku na trh distributoři zajistí, aby výrobek nesl, je-li vyžadováno, označení CE a byly k němu připojeny dokumenty požadované tímto nařízením a pokyny a bezpečnostní informace v jazyce určeném dotčeným členským státem, kterému uživatelé snadno rozumějí. Dále distributoři zajistí, aby výrobce i dovozce splnili požadavky stanovené v čl. 11 odst. 4 a 5 a v čl. 13 odst. 3.

Distributor, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že stavební výrobek není ve shodě s prohlášením o vlastnostech nebo v souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení, nedodá takový stavební výrobek na trh, dokud není uveden ve shodu s připojeným prohlášením o vlastnostech nebo není v souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení nebo dokud není prohlášení o vlastnostech opraveno. Pokud výrobek navíc představuje riziko, informuje o tom distributor výrobce nebo dovozce, jakož i orgány dozoru nad trhem.

3. Distributor zajistí, aby v době, kdy nese za stavební výrobek odpovědnost, skladovací nebo přepravní podmínky neohrožovaly shodu výrobku s prohlášením o vlastnostech a soulad s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení.

4. Distributoři, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že stavební výrobek, který dodali na trh, není ve shodě s prohlášením o vlastnostech nebo s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení, zajistí, aby byla přijata nápravná opatření nezbytná k uvedení tohoto výrobku ve shodu, nebo, je-li to vhodné, jej stáhnou z trhu nebo z oběhu. Pokud navíc výrobek představuje riziko, neprodleně o tom distributoři informují příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž výrobek dodávali na trh, a uvedou podrobnosti, zejména o nesouladu a o veškerých přijatých nápravných opatřeních.

5. Distributoři poskytnou příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody stavebního výrobku s prohlášením o vlastnostech a souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení v jazyce, kterému tento orgán snadno rozumí. Spolupracují s tímto orgánem na jeho žádost při všech činnostech, jejichž cílem je vyloučit rizika vyvolaná stavebními výrobky, které dodali na trh.

Článek 15

Případy, kdy se povinnosti výrobce vztahují na dovozce a distributory

Dovozce nebo distributor je pro účely tohoto nařízení považován za výrobce a vztahují se na něj povinnosti výrobce podle článku 11, pokud uvádí na trh výrobek pod svým jménem či firmou nebo ochrannou známkou nebo upravuje stavební výrobek již uvedený na trh takovým způsobem, že může být dotčena shoda s vlastnostmi uvedenými v prohlášení.

Článek 16

Identifikace hospodářských subjektů

Hospodářské subjekty musí po dobu stanovenou v čl. 11 odst. 2 na žádost pro orgány dozoru nad trhem identifikovat tyto subjekty:

- a) všechny hospodářské subjekty, které jim dodaly výrobek;
- b) všechny hospodářské subjekty, kterým dodaly výrobek.

KAPITOLA IV HARMONIZOVANÉ TECHNICKÉ SPECIFIKACE

Článek 17

Harmonizované normy

1. Evropské normalizační orgány uvedené v příloze I směrnice 98/34/ES vypracují harmonizované normy na základě žádostí (dále jen „mandát“), které vydává Komise podle článku 6 uvedené směrnice po konzultaci Stálého výboru pro stavebnictví uvedeného v článku 64 tohoto nařízení (dále jen „Stálý výbor pro stavebnictví“).

2. V případě, že jsou do procesu tvorby harmonizovaných norem podle tohoto článku zapojeny i zúčastněné subjekty, evropské normalizační orgány zajistí spravedlivé a nestranné zastoupení různých kategorií zúčastněných subjektů na všech úrovních.

3. Harmonizované normy stanoví metody a kritéria pro posuzování vlastností stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám.

Pokud je tak stanoveno v příslušném mandátu, harmonizovaná norma odkazuje na zamýšlené použití výrobků, na které se vztahuje.

Ve vhodných případech a aniž by došlo k ohrožení správnosti, spolehlivosti nebo stálosti výsledků, harmonizované normy stanoví metody, které jsou pro účely posuzování vlastností stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám méně náročné než provádění zkoušek.

4. Evropské normalizační orgány v harmonizovaných normách určí příslušný způsob řízení výroby, který zohlední konkrétní podmínky postupu výroby dotyčného stavebního výrobku.

Harmonizovaná norma musí obsahovat technické podrobnosti nezbytné pro provádění systému posuzování a ověřování stálosti vlastností.

5. Komise posoudí, zda se harmonizované normy vypracované evropskými normalizačními orgány shodují s příslušným mandátem.

Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam odkazů na harmonizované normy, které jsou ve shodě s příslušnými mandáty.

U každé harmonizované normy v seznamu se uvedou tyto údaje:

- a) odkazy na případně nahrazené harmonizované technické specifikace;
- b) datum začátku období souběžné existence;
- c) datum konce období souběžné existence.

Komise zveřejní každou aktualizaci tohoto seznamu.

Ode dne začátku období souběžné existence norem, je možné použít harmonizovanou normu k vypracování prohlášení o vlastnostech pro stavební výrobek, na nějž se vztahuje. Národní normalizační orgány mají povinnost převzít harmonizované normy v souladu se směrnicí 98/34/ES.

Aniž jsou dotčeny články 36 a 38, ode dne ukončení období souběžné existence norem je harmonizovaná norma jediným prostředkem použitelným pro vypracování prohlášení o vlastnostech stavebních výrobků, na něž se vztahuje.

Na konci období souběžné existence budou vnitrostátní normy, které jsou v rozporu s harmonizovanými normami, zrušeny a členské státy ukončí platnost všech vnitrostátních ustanovení, která jsou s nimi v rozporu.

Článek 18

Formální námitky proti harmonizovaným normám

1. Pokud členský stát nebo Komise usoudí, že harmonizovaná norma nespĺňuje zcela požadavky stanovené v příslušném mandátu, předloží dotčený členský stát nebo Komise po konzultaci se Stálým výborem pro stavebnictví záležitost výboru zřízenému podle článku 5 směrnice 98/34/ES a uvede své důvody. Tento výbor po konzultaci příslušných evropských normalizačních orgánů neprodleně vydá své stanovisko.

2. S ohledem na stanovisko výboru zřízeného podle článku 5 směrnice 98/34/ES se Komise rozhodne zveřejnit, nezveřejnit, zveřejnit s omezením, zachovat, zachovat s omezením, či zrušit odkazy na příslušnou harmonizovanou normu v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Komise informuje dotčený evropský normalizační orgán o svém rozhodnutí a případně požádá o revizi dotčené harmonizované normy.

Článek 19

Evropský dokument pro posuzování

1. Na žádost výrobce o evropské technické posouzení vypracuje a přijme organizace subjektů pro technické posuzování evropský dokument pro posuzování pro jakýkoli stavební výrobek, na nějž se nevztahuje nebo plně nevztahuje harmonizovaná norma, pro nějž nemohou být vlastnosti ve vztahu k jeho základním charakteristikám zcela posouzeny podle stávající harmonizované normy, protože mimo jiné:

- a) výrobek nespádá do oblasti působnosti stávající harmonizované normy;
- b) pro alespoň jednu základní charakteristiku tohoto výrobku není metoda posouzení stanovena v harmonizované normě vhodná; nebo
- c) harmonizovaná norma nestanoví žádnou metodu posuzování ve vztahu k alespoň jedné základní charakteristice tohoto výrobku.

2. Postup pro přijetí evropského dokumentu pro posuzování se řídí zásadami stanovenými v článku 20 a musí být v souladu s pravidly stanovenými v článku 21 a v příloze II.

3. Komise může přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60, kterými se mění příloha II, a stanovit doplňková procesní pravidla pro vypracování a přijetí evropského dokumentu pro posuzování.

4. Komise případně po konzultaci se Stálým výborem pro stavebnictví použije stávající evropské dokumenty pro posuzování za základ mandátu, který se vydává podle čl. 17 odst. 1 s cílem vypracovat harmonizované normy, pokud jde o výrobky uvedené v prvním odstavci tohoto článku.

Článek 20

Zásady pro vypracování a přijetí evropských dokumentů pro posuzování

1. Postup pro vypracování a přijetí evropských dokumentů pro posuzování:

- a) musí být pro dotčeného výrobce transparentní;
- b) vymezi odpovídající povinné lhůty s cílem zabránit zbytečnému prodlení;
- c) odpovídajícím způsobem zohlední ochranu obchodního tajemství a důvěrnost;
- d) umožní odpovídající účast Komise;
- e) musí být pro výrobce nákladově efektivní; a
- f) zajistí dostatečnou kolegiální a koordinaci mezi subjekty pro technické posuzování určenými pro dotčený výrobek.

2. Subjekty pro technické posuzování společně s organizací subjektů pro technické posuzování nesou plně náklady na vypracování a přijetí evropských dokumentů pro posuzování.

Článek 21

Povinnosti subjektu pro technické posuzování při přijetí žádosti o evropské technické posouzení

1. Subjekt pro technické posuzování přijímající žádost o evropské technické posouzení informuje výrobce, zda se na stavební výrobek vztahuje plně nebo zčásti harmonizovaná technická specifikace takto:

- a) pokud se na výrobek plně vztahuje harmonizovaná norma, subjekt pro technické posuzování informuje výrobce, že podle čl. 19 odst. 1 nemůže být vydáno evropské technické posouzení;
- b) pokud se na výrobek plně vztahuje evropský dokument pro posuzování, subjekt pro technické posuzování informuje výrobce, že tento evropský dokument pro posuzování bude použit jako základ pro evropské technické posouzení, které má být vydáno;
- c) pokud se na výrobek nevztahuje nebo plně nevztahuje žádná harmonizovaná technická specifikace, subjekt pro technické posuzování použije postupy stanovené v příloze II nebo zavedené v souladu s čl. 19 odst. 3.

2. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) a c) informuje subjekt pro technické posuzování organizaci subjektů pro technické posuzování a Komisi o obsahu žádosti, o příslušném rozhodnutí Komise týkajícím se

posuzování a ověřování stálosti vlastností, které má subjekt pro technické posuzování v úmyslu použít pro tento výrobek, anebo o neexistenci takového rozhodnutí Komise.

3. Domnívá-li se Komise, že pro stavební výrobek neexistuje vhodné rozhodnutí pro posuzování a ověřování stálosti vlastností, použije se článek 28.

Článek 22 **Zveřejnění**

Evropské dokumenty pro posuzování přijaté organizací subjektů pro technické posuzování se zasílají Komisi, která zveřejní seznam odkazů na konečné evropské dokumenty pro posuzování v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Komise zveřejní každou aktualizaci tohoto seznamu.

Článek 23 **Řešení sporů v případě neshody mezi subjekty pro technické posuzování**

Pokud se subjekty pro technické posuzování nedohodly ve stanovené lhůtě ohledně evropského dokumentu pro posuzování, organizace subjektů pro technické posuzování předá tuto záležitost k řešení Komisi.

Článek 24 **Obsah evropského dokumentu pro posuzování**

1. Evropský dokument pro posuzování obsahuje alespoň obecný popis stavebního výrobku, seznam základních charakteristik důležitých z hlediska zamýšleného použití daného výrobku podle předpokladu výrobce, který byl dohodnut mezi výrobcem a organizací subjektů pro technické posuzování, a metody a kritéria pro posuzování vlastností daného výrobku ve vztahu k jeho základním charakteristikám.

2. Zásady pro příslušné řízení výroby, které mají být použity, se stanoví v evropském dokumentu pro posuzování při zohlednění podmínek výrobního postupu dotčeného stavebního výrobku.

3. Je-li možno vlastnosti některých základních charakteristik výrobku odpovídajícím způsobem posoudit na základě metod a kritérií již stanovených v jiných harmonizovaných technických specifikacích nebo v pokynech uvedených v čl. 66 odst. 3 nebo použitých v souladu s článkem 9 směrnice 89/106/EHS do 1. července 2013 v souvislosti s vydáváním evropských technických schválení, budou tyto existující metody a kritéria začleněny do evropského dokumentu pro posuzování.

Článek 25 **Formální námitky proti evropským dokumentům pro posuzování**

1. Domnívá-li se členský stát nebo Komise, že evropský dokument pro posuzování zcela nevyhovuje požadavkům, které je třeba splnit v souvislosti se základními požadavky na stavby stanovenými v příloze I, předloží dotčený členský stát nebo Komise záležitost Stálému výboru pro stavebnictví, spolu s odůvodněním. Stálý výbor po konzultaci s organizací subjektů pro technické posuzování neprodleně vydá své stanovisko.

2. S ohledem na stanovisko Stálého výboru pro stavebnictví se Komise rozhodne zveřejnit, nezveřejnit, zveřejnit s omezením, zachovat, zachovat s omezením či zrušit odkazy na příslušné evropské dokumenty pro posuzování v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Komise o tom informuje organizaci subjektů pro technické posuzování a případně požádá o přezkum dotčeného evropského dokumentu pro posuzování.

Článek 26 **Evropské technické posouzení**

1. Subjekt pro technické posuzování vydá evropské technické posouzení na žádost výrobce na základě evropského dokumentu pro posuzování vypracovaného postupem podle článku 21 a přílohy II.

Existuje-li evropský dokument pro posuzování, evropské technické posouzení může být vydáno i v případě, že byl vypracován mandát pro harmonizovanou normu. Vydání takového posouzení je možné do začátku období souběžné existence, stanoveného Komisí v souladu s čl. 17 odst. 5.

2. Evropské technické posouzení obsahuje vlastnosti, které mají být uvedeny v prohlášení, vyjádřené úrovni, třídou nebo popisem těch základních charakteristik, které byly dohodnuty mezi výrobcem a subjektem pro technické posuzování přijímajícím žádost o evropské technické posouzení pro zamýšlené použití uvedené v prohlášení a technické podrobnosti nezbytné pro provádění systému posuzování a ověřování stálosti vlastností.

3. S cílem zajistit jednotné provádění tohoto článku Komise přijme prováděcí akty pro stanovení formátu evropského technického posouzení postupem uvedeným v čl. 64 odst. 2.

Článek 27 **Úrovně nebo třídy vlastností**

1. Komise může přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60 k zavedení tříd vlastností ve vztahu k základním charakteristikám stavebních výrobků.

2. Pokud Komise zavedla třídy vlastností ve vztahu k základním charakteristikám stavebních výrobků,

evropské normalizační orgány je použijí v harmonizovaných normách. Organizace subjektů pro technické posuzování použije tam, kde je to vhodné, tyto třídy v evropských dokumentech pro posuzování.

Pokud třídy vlastností ve vztahu k základním charakteristikám stavebních výrobků nejsou Komisi stanoveny, mohou být na základě revidovaného mandátu stanoveny evropskými normalizačními orgány v harmonizovaných normách.

3. Pokud je to stanoveno v příslušných mandátech, evropské normalizační orgány stanoví v harmonizovaných normách mezní úroveň ve vztahu k základním charakteristikám a případně pro zamýšlené použití, které musí splňovat stavební výrobky v členských státech.

4. Stanoví-li evropské normalizační orgány třídy vlastností v harmonizovaných normách, organizace subjektů pro technické posuzování tyto třídy použije v evropských dokumentech pro posuzování tam, kde jsou pro stavební výrobek relevantní.

Je-li to považováno za vhodné, organizace subjektů pro technické posuzování může po dohodě s Komisí a po konzultaci Stálého výboru pro stavebnictví stanovit v evropském dokumentu pro posuzování třídy vlastností a mezní úroveň ve vztahu k základním charakteristikám stavebního výrobku v rámci jeho zamýšleného použití předpokládaného výrobcem.

5. Komise může přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60 pro stanovení podmínek, za nichž bude stavební výrobek považován za splňující určitou úroveň nebo třídu vlastností bez zkoušení nebo bez dalšího zkoušení.

Nestanoví-li tyto podmínky Komise, mohou je stanovit na základě revidovaného mandátu evropské normalizační orgány v harmonizovaných normách.

6. Po stanovení systémů tříd podle odstavce 1 Komisi mohou členské státy stanovit úroveň nebo třídy vlastností, které musí stavební výrobky splňovat ve vztahu k jejich základním charakteristikám pouze v souladu s těmito systémy tříd.

7. Evropské normalizační orgány a organizace subjektů pro technické posuzování dbají na potřeby regulace členských států při stanovování mezních úrovní nebo tříd vlastností.

Článek 28

Posuzování a ověřování stálosti vlastností

1. Posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám se provádí v souladu s jedním ze systémů stanovených v příloze V.

2. Prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60 Komise stanoví a může revidovat, při zohlednění zejména dopadů na bezpečnost a zdraví osob a na životní prostředí, který systém nebo systémy se použijí pro daný stavební výrobek nebo skupinu stavebních výrobků nebo pro dané základní charakteristiky. Přitom Komise rovněž zohlední doložené zkušenosti předložené vnitrostátními orgány s ohledem na dozor nad trhem.

Komise v každém případě zvolí co nejjednodušší systém nebo systémy, které jsou v souladu se všemi základními požadavky na stavby.

3. Takto stanovený systém nebo systémy se uvedou v mandátu pro harmonizované normy a v harmonizovaných technických specifikacích.

KAPITOLA V

SUBJEKTY PRO TECHNICKÉ POSUZOVÁNÍ

Článek 29

Určení, kontrola a hodnocení subjektů pro technické posuzování

1. Členské státy mohou určit subjekty pro technické posuzování na svých územích, zejména pro jednu nebo několik skupin výrobků uvedených v tabulce 1 přílohy IV.

Členské státy, které určily subjekt pro technické posuzování oznámí ostatním členským státům a Komisi název a adresu takového subjektu pro technické posuzování a skupinu výrobků, pro kterou byl subjekt pro technické posuzování určen.

2. Komise zveřejní elektronickými prostředky seznam subjektů pro technické posuzování, ve kterém budou uvedeny skupiny výrobků, pro které jsou subjekty pro technické posuzování určeny, přičemž se vynasadí dosáhnout nejvyšší možné míry transparentnosti.

Komise zveřejní každou aktualizaci tohoto seznamu.

3. Členské státy kontrolují činnosti a způsobilost subjektů pro technické posuzování, které určily, a vyhodnocují je ve vztahu k příslušným požadavkům stanoveným v tabulce 2 přílohy IV.

Členské státy informují Komisi o svých vnitrostátních postupech pro určení subjektů pro technické posuzování, o kontrole jejich činnosti, způsobilosti a o veškerých změnách těchto informací.

4. Komise přijme po konzultaci Stálého výboru pro stavebnictví pokyny pro provádění hodnocení subjektů pro technické posuzování.

Článek 30

Požadavky na subjekty pro technické posuzování

1. Subjekt pro technické posuzování provádí posuzování a vydává evropské technické posouzení pro skupinu výrobků, pro kterou byl určen.

Subjekt pro technické posuzování musí v rozsahu svého určení splňovat požadavky stanovené v tabulce 2 přílohy IV.

2. Subjekt pro technické posuzování zveřejní svou organizační strukturu a jména členů svých vnitřních rozhodovacích orgánů.

3. Nesplňuje-li již subjekt pro technické posuzování požadavky uvedené v odstavci 1, členský stát zruší určení tohoto subjektu pro technické posuzování pro příslušnou skupinu výrobků a informuje o tom Komisi a jiné členské státy.

Článek 31

Koordinace subjektů pro technické posuzování

1. Subjekty pro technické posuzování založí organizaci pro technické posuzování.

2. Organizace subjektů pro technické posuzování se považuje za orgán, který sleduje cíl obecného evropského zájmu ve smyslu článku 162 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství¹⁵.

3. Společné cíle spolupráce a správní a finanční podmínky vztahující se na granty udělované organizaci subjektů pro technické posuzování lze vymezit v rámcových dohodách o partnerství, které podepíše Komise s organizací v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství¹⁶ (dále jen „finanční nařízení“) a nařízením (ES, Euratom) č. 2342/2002. O uzavření těchto dohod jsou informovány Evropský parlament a Rada.

4. Organizace subjektů pro technické posuzování provádí alespoň tyto úkoly:

- a) organizuje koordinaci subjektů pro technické posuzování a podle potřeby zajišťuje spolupráci a konzultace s ostatními zúčastněnými subjekty;
- b) zajišťuje, aby si subjekty pro technické posuzování mezi sebou vyměňovaly osvědčené postupy s cílem dosáhnout větší účinnosti a poskytovat průmyslovým podnikům lepší služby;

c) koordinuje používání postupů stanovených v článku 21 a v příloze II, jakož i poskytování podpory potřebné k těmto účelům;

d) vypracovává a přijímá evropské dokumenty pro posuzování;

e) informuje Komisi o všech otázkách souvisejících s přípravou evropských dokumentů pro posuzování a o všech aspektech souvisejících s výkladem postupů stanovených v článku 21 a v příloze II a na základě získaných zkušeností navrhuje Komisi zlepšení;

f) sděluje Komisi a členskému státu, který určil subjekt pro technické posuzování, veškeré poznatky ohledně subjektu pro technické posuzování, který neplní své úkoly v souladu s postupy podle článku 21 a v příloze II;

g) zajistí, aby přijaté evropské dokumenty pro posuzování a odkazy na evropské technické posouzení byly i nadále veřejně přístupné.

Organizace subjektů pro technické posuzování má svůj sekretariát, aby mohla plnit uvedené úkoly.

5. Členské státy zajistí, aby subjekty pro technické posuzování přispívaly do organizace subjektů pro technické posuzování ze svých finančních a lidských zdrojů.

Článek 32

Financování Unii

1. Financování Unii může být poskytnuto organizaci subjektů pro technické posuzování pro provádění úkolů stanovených v čl. 31 odst. 4.

2. Prostředky přidělené na plnění úkolů uvedených v čl. 31 odst. 4 stanoví každoročně rozpočtový orgán v mezích platného finančního rámce.

Článek 33

Finanční ujednání

1. Financování Unie se poskytne, bez výzvy k podávání návrhů, organizaci subjektů pro technické posuzování pro plnění úkolů uvedených v čl. 31 odst. 4, na které mohou být uděleny granty v souladu s finančním nařízením.

2. Činnosti sekretariátu organizace subjektů pro technické posuzování uvedené v čl. 31 odst. 4 lze financovat na základě grantů na provoz. Granty na provoz se v případě opětovného poskytnutí automaticky nesnižují.

3. Grantové dohody mohou povolit paušální krytí režijních nákladů příjemce do výše 10 % celkových způsobilých přímých nákladů na akce kromě případů,

¹⁵ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1.

¹⁶ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

kdy jsou nepřímé náklady příjemce hrazeny prostřednictvím grantu na provoz financovaného ze souhrnného rozpočtu Unie.

Článek 34 **Řízení a kontrola**

1. Přidělené prostředky určené rozpočtovým orgánem na financování úkolů stanovených v čl. 31 odst. 4 mohou rovněž pokrývat správní výdaje spojené s přípravnými činnostmi, kontrolou, inspekcemi, audity a hodnoceními, které jsou přímo nezbytné pro dosažení cílů tohoto nařízení, a to zejména se studii, zasedáními, informačními a publikačními činnostmi, dále výdaje spojené s informačními sítěmi pro výměnu informací a veškeré další výdaje na administrativní a technickou pomoc, které může Komise používat pro činnosti související s vypracováním a přijetím evropských dokumentů pro posuzování a s vydáváním evropských technických posouzení.

2. Komise hodnotí důležitost úkolů stanovených v čl. 31 odst. 4, které jsou financovány Unií s ohledem na požadavky politik a právních předpisů Unie a do 1. ledna 2017 a poté každé čtyři roky informuje Evropský parlament a Radu o výsledcích tohoto hodnocení.

Článek 35 **Ochrana finančních zájmů Unie**

1. Komise zajistí, aby byly finanční zájmy Unie při provádění činností financovaných podle tohoto nařízení chráněny uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, úplatkářství a jakýmkoli jiným nedovoleným činnostem, dále účinnými kontrolami a navrácením neoprávněně vyplacených částek a v případě, že jsou zjištěny nesrovnalosti, také účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství¹⁷, nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem¹⁸ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)¹⁹.

2. Ve vztahu k činnostem financovaným podle tohoto nařízení se pod pojmem nesrovnalost uvedeným v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 rozumí každé porušení právního předpisu Unie nebo každé porušení smluvních závazků vyplývajících z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v jehož důsledku je

nebo by mohl být z důvodu neoprávněného výdaje poškozen souhrnný rozpočet Unie nebo rozpočty jí spravované.

3. Dohody a smlouvy uzavřené na základě tohoto nařízení musí obsahovat ustanovení o průběžné kontrole a finanční kontrole prováděné Komisí nebo jí pověřeným zástupcem a o auditech prováděných Účetním dvorem, které lze v případě potřeby provést na místě.

KAPITOLA VI **ZJEDNODUŠENÉ POSTUPY**

Článek 36

Použití příslušné technické dokumentace

1. Výrobce může při určování typu výrobku nahradit zkoušky typu výrobku nebo výpočty pro typ výrobku příslušnou technickou dokumentací prokazující, že:

- a) ohledně jedné nebo několika základních charakteristik stavebního výrobku, který výrobce uvádí na trh, lze považovat výrobek za dosahující určité úrovně nebo třídy vlastností výrobku bez zkoušek nebo výpočtů, nebo bez dalších zkoušek nebo výpočtů, v souladu s podmínkami stanovenými v příslušné harmonizované technické specifikaci nebo v rozhodnutí Komise;
- b) stavební výrobek, na který se vztahuje harmonizovaná norma a který výrobce uvádí na trh, odpovídá typu výrobku jiného stavebního výrobku vyrobeného jiným výrobcem, který již byl vyzkoušen v souladu s příslušnou harmonizovanou normou. Pokud jsou tyto podmínky splněny, výrobce je oprávněn vydat prohlášení o vlastnostech, které zcela či z části odpovídá výsledkům zkoušek provedených na takovém jiném výrobku. Výrobce může použít výsledky zkoušek získané jiným výrobcem pouze pod podmínkou, že získal povolení od tohoto výrobce, který nadále zůstává odpovědný za přesnost, spolehlivost a stálost takových výsledků; nebo
- c) stavební výrobek, na nějž se vztahuje harmonizovaná technická specifikace a který výrobce uvádí na trh, je systémem sestávajícím ze součástí, které výrobce sestavuje za řádného dodržení přesných pokynů stanovených poskytovatelem takového systému nebo jeho součástí, který již u tohoto systému nebo součástí zkoušel jednu nebo více základních charakteristik v souladu s příslušnou harmonizovanou technickou specifikací. Pokud jsou uvedené podmínky splněny, výrobce je oprávněn vydat prohlášení o vlastnostech, které se zcela či z části shoduje s výsledky zkoušek provedených na takovém systému nebo součástí, které mu byly poskytnuty. Výrobce může použít výsledky zkoušek získané jiným výrobcem nebo

¹⁷ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

¹⁸ Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

¹⁹ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

poskytovatelem systému pouze tehdy, když od tohoto výrobce nebo poskytovatele systému, který nadále zůstává odpovědný za přesnost, spolehlivost a stálost takových výsledků, získal povolení.

2. Pokud stavební výrobek uvedený v odstavci 1 patří do skupiny stavebních výrobků, pro něž je systémem pro posuzování a ověřování stálosti vlastností systém 1 + nebo 1, jak stanoví příloha V, ověří příslušnou technickou dokumentaci uvedenou v odstavci 1 oznámený subjekt pro osvědčení výrobku, jak je uvedeno v příloze V.

Článek 37

Použití zjednodušených postupů mikropodniky

Mikropodniky vyrábějící stavební výrobky, na něž se vztahuje harmonizovaná norma, mohou nahradit stanovení typu výrobku na základě zkoušky typu pro příslušné systémy 3 a 4 podle přílohy V využitím metod, které se liší od těch, jež jsou uvedeny v příslušné harmonizované normě. Tito výrobci mohou rovněž přistupovat ke stavebním výrobkům, na něž se vztahuje systém 3, podle ustanovení pro systém 4. Používá-li výrobce tyto zjednodušené postupy, prokáže prostřednictvím specifické technické dokumentace, že stavební výrobky splňují příslušné požadavky a že použité postupy odpovídají postupům stanoveným v harmonizovaných normách.

Článek 38

Jiné zjednodušené postupy

1. Pro stavební výrobky, na něž se vztahují harmonizované normy a které jsou vyráběny jednotlivě nebo nesériově na zakázku na zvláštní objednávku a zabudovány do jedné stanovené stavby, může být část posouzení vlastností příslušného systému, jak stanoví příloha V, nahrazena ze strany výrobce specifickou technickou dokumentací prokazující soulad výrobku s příslušnými požadavky a to, že použité postupy odpovídají postupům stanoveným v harmonizovaných normách.

2. Pokud stavební výrobek uvedený v odstavci 1 patří do skupiny stavebních výrobků, na něž se vztahuje systém pro posuzování a ověřování stálosti vlastností 1 + nebo 1, jak stanoví příloha V, ověří specifickou technickou dokumentaci oznámený subjekt pro osvědčení výrobku, jak je uvedeno v příloze V.

KAPITOLA VII OZNAMUJÍCÍ ORGÁNY A OZNÁMENÉ SUBJEKTY

Článek 39

Oznámení

Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům subjekty oprávněné provádět úkoly třetích stran

v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností podle tohoto nařízení (dále jen „oznámené subjekty“).

Článek 40

Oznamující orgány

1. Členské státy určí oznamující orgán odpovědný za vytvoření a provádění nezbytných postupů posuzování a oznamování subjektů s oprávněním provádět úkoly třetích stran v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností pro účely tohoto nařízení a za kontrolu oznámených subjektů, včetně souladu s článkem 43.

2. Členské státy mohou rozhodnout o tom, že posuzování a kontrolu uvedené v odstavci 1 provádí vnitrostátní akreditační orgány ve smyslu nařízení (ES) č. 765/2008 a v souladu s ním.

3. Pokud oznamující orgán přeneše na subjekt, který není orgánem veřejné správy, provádění posouzení, oznámení nebo kontrolu uvedené v odstavci 1, nebo jej tímto úkolem jinak pověří, musí být tento subjekt právníkou osobou, která obdobně splňuje požadavky stanovené v článku 41. Dále musí tento subjekt přijmout opatření, aby byla pokryta odpovědnost vyplývající z jeho činnosti.

4. Oznamující orgán nese za úkoly prováděné subjektem uvedeným v odstavci 3 plnou odpovědnost.

Článek 41

Požadavky týkající se oznamujících orgánů

1. Oznamující orgán musí být zřízen takovým způsobem, aby nedocházelo ke střetu zájmů s oznámenými subjekty.

2. Oznamující orgán musí být organizován a provozován tak, aby byla zaručena objektivita a nestrannost jeho činnosti.

3. Oznamující orgán musí být organizován a provozován takovým způsobem, aby každé rozhodnutí o oznámení subjektu, který má oprávnění provádět úkoly třetích stran v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností, prováděly způsobilé osoby, jiné než osoby, které provedly posouzení.

4. Oznamující orgán nesmí nabízet ani poskytovat žádné činnosti, které vykonávají oznámené subjekty, ani poradenské služby na komerčním nebo konkurenčním základě.

5. Oznamující orgán zachovává důvěrnost získaných informací.

6. Oznamující orgán musí mít k dispozici dostatečný počet způsobilých pracovníků, aby mohl řádně plnit své úkoly.

Článek 42

Informační povinnost členských států

Členské státy informují Komisi o svých vnitrostátních postupech posuzování a oznamování subjektů, které jsou oprávněny plnit úkoly třetích stran v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností, a pro kontrolu oznámených subjektů a o změnách těchto postupů.

Komise tyto informace zveřejní.

Článek 43

Požadavky týkající se oznámených subjektů

1. Pro účely oznamování musí oznámený subjekt splňovat požadavky stanovené v odstavcích 2 až 11.

2. Oznámený subjekt se zřizuje podle vnitrostátních právních předpisů a musí mít právní subjektivitu.

3. Oznámený subjekt musí být třetí stranou nezávislou na organizaci nebo stavebním výrobku, který posuzuje.

Za takovýto subjekt může být považován subjekt patřící k hospodářskému sdružení nebo profesnímu sdružení zastupujícímu podniky, jež se podílejí na navrhování, výrobě, dodávání, montáži, používání nebo údržbě stavebních výrobků, které tento subjekt posuzuje, pokud je prokázána jeho nezávislost a neexistence jakéhokoli střetu zájmů.

4. Oznámený subjekt, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za provádění úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností nesmí být osobami, které navrhují, vyrábějí, dodávají, instalují, nakupují, vlastní, používají nebo udržují stavební výrobek, který posuzují, a nesmí být ani zplnomocněnými zástupci jakékoli z těchto stran. To nevyklučuje používání posuzovaných výrobků, které jsou nezbytné pro činnost oznámeného subjektu ani používání takových výrobků k osobním účelům.

Oznámený subjekt, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za provádění úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností se nesmějí přímo podílet na navrhování, výrobě nebo konstrukci, uvádění na trh, instalaci, používání nebo údržbě těchto stavebních výrobků, ani zastupovat strany, které se těmito činnostmi zabývají. Nesmějí provádět žádnou činnost, která by mohla ohrozit jejich nezávislý úsudek nebo nedotknutelnost ve vztahu k činnostem posuzování, k jejichž vykonávání jsou tyto osoby oznámeny. To platí zejména pro poradenské služby.

Oznámený subjekt zajistí, aby činnosti jeho poboček nebo subdodavatelů neohrožovaly důvěrnost, objektivitu a nestrannost jeho činností posuzování nebo ověřování.

5. Oznámený subjekt a jeho pracovníci provádějí úkoly třetí strany v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností na nejvyšší úrovni profesionální důvěryhodnosti a požadované technické způsobilosti v konkrétní oblasti a nesmějí být vystaveni žádným tlakům a podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich činnosti při posuzování nebo ověřování, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které mají na výsledcích těchto činností zájem.

6. Oznámený subjekt musí být schopen provádět všechny úkoly třetí strany v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností, které tomuto subjektu ukládá příloha V a pro něž byl oznámen, ať již tyto úkoly provádí sám oznámený subjekt, nebo jsou prováděny jeho jménem a na jeho odpovědnost.

Oznámený subjekt musí mít vždy k dispozici pro každý systém posuzování a ověřování stálosti vlastností a pro každý druh nebo kategorii stavebních výrobků, základních charakteristik a úkolů, pro něž byl oznámen:

- a) potřebné pracovníky s technickými znalostmi a dostatečnými a přiměřenými zkušenostmi potřebné k provádění úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností;
- b) potřebný popis postupů, podle nichž je posuzování vlastností prováděno a jež zajišťují transparentnost a reprodukovatelnost těchto postupů. Musí uplatňovat vhodnou politiku a příslušné postupy pro rozlišení mezi úkoly, jež vykonává jako oznámený subjekt, a dalšími činnostmi;
- c) potřebné postupy pro provádění svých činností, jež řádně zohledňují velikost podniku, odvětví, v němž je činný, jeho strukturu, míru složitosti technologie daného výrobku a hromadný či sériový způsob jeho výroby.

Oznámený subjekt musí mít prostředky nezbytné k vhodnému provedení technických a administrativních úkolů spojených s činnostmi, pro něž byl oznámen, a přístup k veškerému nezbytnému vybavení nebo zařízení.

7. Pracovníci odpovědní za provádění činností, pro něž byl subjekt oznámen, musí:

- a) mít přiměřené technické a odborné vzdělání týkající se všech úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností v příslušném rozsahu, pro které byl subjekt oznámen;
- b) mít uspokojivou znalost požadavků souvisejících s posuzováním a ověřováním, které provádějí, a příslušnou pravomoc tyto činnosti provádět;

c) mít dostatečné znalosti příslušných harmonizovaných norem a příslušných ustanovení tohoto nařízení a rozumět jim;

d) být schopni vypracovávat osvědčení, protokoly a zprávy prokazující, že byla posouzení a ověření provedena.

8. Musí být zaručena nestrannost oznámeného subjektu, jeho nejvyššího vedení a pracovníků, kteří posuzování provádějí.

Odměňování nejvyššího vedení a pracovníků oznámeného subjektu shody nezávisí na počtu provedených posouzení shody ani na jejich výsledcích.

9. Oznámený subjekt uzavře pojištění odpovědnosti osob, pokud tuto odpovědnost nepřevzal členský stát v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo pokud není za prováděné posuzování nebo ověřování přímo odpovědný sám členský stát.

10. Pracovníci oznámeného subjektu jsou povinni zachovávat služební tajemství, s výjimkou styku s příslušnými správními orgány členského státu, v němž vykonávají svou činnost, pokud jde o veškeré informace, které získali při plnění svých povinností podle přílohy V. Vlastnická práva jsou chráněna.

11. Oznámený subjekt se podílí na příslušných normalizačních činnostech a na činnostech koordinační skupiny oznámených subjektů zřízené podle tohoto nařízení nebo zajistí, aby byli jeho pracovníci provádějící posuzování o těchto činnostech informováni, a používá jako všeobecné pokyny správní rozhodnutí a dokumenty, které jsou výsledkem práce této skupiny.

Článek 44

Předpoklad shody

Pokud oznámený subjekt oprávněný provádět úkoly třetí strany v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností prokáže, že splňuje kritéria stanovená příslušnými harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, předpokládá se, že splňuje požadavky stanovené v článku 43 do té míry, do jaké se harmonizované normy na tyto požadavky vztahují.

Článek 45

Pobočky a subdodavatelé oznámených subjektů

1. Pokud oznámený subjekt zadá konkrétní úkoly týkající se úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností subdodavatelé nebo pobočky, zajistí, že subdodavatel nebo pobočka splňuje požadavky stanovené v článku 43, a odpovídajícím způsobem informuje oznamující orgán.

2. Oznámený subjekt nese plnou odpovědnost za úkoly provedené subdodavatelé nebo pobočkami bez ohledu na to, kde jsou usazeny.

3. Činnosti lze zadat subdodavatelé nebo pobočce pouze se souhlasem zákazníka.

4. Oznámený subjekt uchovává pro potřebu oznamujícího orgánu příslušné doklady týkající se posouzení kvalifikací subdodavatele nebo pobočky a úkolů jimi provedených podle přílohy V.

Článek 46

Použití zařízení mimo zkušební laboratoř oznámeného subjektu

1. Na žádost výrobce a z technických, ekonomických nebo logistických důvodů mohou oznámené subjekty rozhodnout o provedení zkoušek uvedených v příloze V pro systémy posuzování a ověřování stálosti vlastností 1+, 1 a 3 nebo provedení takových zkoušek pod svým dohledem buď ve výrobních závodech za použití zkušebního vybavení vnitropodnikové laboratoře výrobce, nebo po předchozím souhlasu výrobce v externí laboratoři za použití vybavení této laboratoře.

Oznámené subjekty provádějící takové zkoušky musí být výslovně určeny jako způsobilé k práci mimo svá vlastní akreditovaná zkušební zařízení.

2. Před provedením těchto zkoušek oznámený subjekt ověří, zda jsou splněny požadavky zkušební metody a vyhodnotí, zda:

a) zkušební vybavení má odpovídající kalibrační systém, a zda je zajištěna zpětná sledovatelnost měření;

b) je zajištěna kvalita výsledků zkoušek.

Článek 47

Žádost o oznámení

1. Subjekt, který má pověření k provádění úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností podává žádost o oznámení oznamujícímu orgánu členského státu, v němž je usazen.

2. Součástí žádosti je popis činností, které mají být prováděny, postupy posuzování nebo ověřování, pro něž se subjekt považuje za způsobilý, jakož i osvědčení o akreditaci, pokud nějaké existuje, vydané vnitrostátním akreditačním orgánem ve smyslu nařízení (ES) č. 765/2008, které potvrzuje, že subjekt splňuje požadavky stanovené v článku 43.

3. Nemůže-li dotčený subjekt předložit osvědčení o akreditaci, poskytne oznamujícímu orgánu veškeré doklady nezbytné k ověření, uznání a pravidelné

kontrole jeho souladu s požadavky stanovenými v článku 43.

Článek 48

Postup oznamování

1. Oznamující orgány mohou oznámit pouze subjekty, které splňují požadavky stanovené v článku 43.

2. K oznámení Komisi a ostatním členským státům využijí zejména elektronický nástroj pro oznamování vyvinutý a spravovaný Komisí.

Výjimkou jsou horizontální oznámení uvedená v bodě 3 přílohy V, pro která není k dispozici odpovídající elektronický nástroj, a která se přijímají v tištěné podobě.

3. Oznámení obsahuje veškeré podrobnosti o úkolech, které má subjekt plnit, odkaz na příslušnou harmonizovanou technickou specifikaci a pro účely systému uvedeného v příloze V základní charakteristiky, pro které je subjekt příslušný.

Odkaz na příslušnou harmonizovanou technickou specifikaci není požadován v případech stanovených v bodě 3 přílohy V.

4. Pokud se oznámení nezakládá na osvědčení o akreditaci uvedeném v čl. 47 odst. 2, poskytne oznamující orgán Komisi a ostatním členským státům veškeré podklady, které dokládají způsobilost oznámeného subjektu, a informuje je o opatřeních, jež zajišťují, aby byl tento subjekt pravidelně kontrolován a i nadále splňoval požadavky uvedené v článku 43.

5. Dotčený subjekt může provádět činnosti oznámeného subjektu pouze v případě, že Komise nebo ostatní členské státy proti tomu nevznesly námitky do dvou týdnů po oznámení, pokud se použije osvědčení o akreditaci, nebo do dvou měsíců po oznámení, pokud se osvědčení o akreditaci nepoužije.

Pouze takový subjekt se pro účely tohoto nařízení považuje za oznámený subjekt.

6. Komisi a ostatním členským státům se oznámí jakékoli následné významné změny týkající se oznámení.

Článek 49

Identifikační čísla a seznamy oznámených subjektů

1. Komise každému oznámenému subjektu přidělí identifikační číslo.

Přidělí jediné číslo i v případě, že je subjekt oznámen na základě několika aktů Unie.

2. Komise zveřejní seznam subjektů oznámených podle

tohoto nařízení, včetně identifikačních čísel, která jim byla přidělena, a činností, pro něž byly oznámeny, zejména za použití elektronického nástroje pro oznamování vyvinutého a spravovaného Komisí.

Komise zajistí, aby byl tento seznam aktualizován.

Článek 50

Změny v oznámení

1. Pokud oznamující orgán zjistí nebo je informován o tom, že oznámený subjekt již nesplňuje požadavky stanovené v článku 43 nebo neplní své povinnosti, omezí, pozastaví nebo případně zruší oznámení podle toho, jak je neplnění těchto požadavků nebo povinností závažné. Neprodleně odpovídajícím způsobem informuje Komisi a ostatní členské státy zejména za použití elektronického nástroje pro oznamování vyvinutého a spravovaného Komisí.

2. V případě zrušení, omezení nebo pozastavení oznámení nebo v případě, že oznámený subjekt ukončil svou činnost, podnikne dotčený oznamující členský stát příslušné kroky a zajistí, aby byly podklady týkající se tohoto subjektu buď zpracovány jiným oznámeným subjektem, nebo aby byly k dispozici příslušným oznamujícím orgánům a orgánům dozoru nad trhem na vyžádání.

Článek 51

Zpochybnění způsobilosti oznámených subjektů

1. Komise vyšetří všechny případy, u nichž má pochybnosti nebo je upozorněna na pochybnosti o způsobilosti oznámeného subjektu nebo o tom, zda oznámený subjekt nadále splňuje požadavky a povinnosti, které jsou mu uloženy.

2. Oznamující členský stát předloží Komisi na vyžádání všechny informace, z nichž vychází oznámení, nebo které se týkají toho, zda je dotčený subjekt nadále způsobilý.

3. Komise zajistí, aby se se všemi citlivými informacemi získanými v průběhu tohoto šetření nakládalo jako s důvěrnými.

4. Pokud Komise zjistí, že oznámený subjekt nesplňuje nebo přestal splňovat požadavky pro své oznámení, informuje o tom odpovídajícím způsobem oznamující členský stát a požádá ho, aby přijal nezbytná nápravná opatření, včetně případného odvolání oznámení.

Článek 52

Povinnosti týkající se činnosti oznámených subjektů

1. Oznámené subjekty vykonávají úkoly třetích stran v souladu se systémy posuzování a ověřování stálosti vlastností stanovenými v příloze V.

2. Posuzování a ověřování stálosti vlastností se provádí transparentně s ohledem na výrobce a přiměřeným způsobem, aby se zabránilo přílišnému zatížení hospodářských subjektů. Oznamené subjekty při výkonu své činnosti řádně zohlední velikost podniku, odvětví, v němž působí, jeho strukturu, míru složitosti dané technologie výrobku a hromadnou nebo sériovou povahu výrobního procesu.

Oznamené subjekty však musí dodržovat míru přísnosti požadovanou u výrobku tímto nařízením a dbají na to, jaký má výrobek význam pro splnění základních požadavků na stavby.

3. Shledá-li oznamovaný subjekt během počáteční inspekce výrobního závodu a řízení výroby, že výrobce nezajistil stálost vlastností výrobků, požádá výrobce, aby přijal odpovídající nápravná opatření a osvědčení nevydá.

4. Pokud v průběhu kontroly činnosti zaměřené na ověřování stálosti vlastností výrobků oznamovaný subjekt zjistí, že stavební výrobek již nesplňuje vlastnosti, které jsou stanoveny pro typ výrobku, požádá výrobce, aby přijal odpovídající nápravná opatření a v případě nutnosti může platnost osvědčení pozastavit nebo zrušit.

5. Pokud výrobce nepřijme nápravná opatření nebo pokud tato opatření nemají požadovaný účinek, oznamovaný subjekt omezí, pozastaví platnost nebo případně odejme všechna osvědčení.

Článek 53

Informační povinnost pro oznamené subjekty

1. Oznamené subjekty informují oznamující orgán:
 - a) o veškerých zamítnutích, omezeních, pozastaveních platnosti nebo odejmutích osvědčení;
 - b) o všech okolnostech majících vliv na rozsah a podmínky oznámení;
 - c) o všech žádostech o informace o provedené činnosti posuzování nebo ověřování stálosti vlastností, které obdržely od orgánů dozoru nad trhem;
 - d) na vyžádání o úkolech třetí strany v souladu se systémy posuzování a ověřování stálosti vlastností provedených v rámci působnosti jejich oznámení a o jakýchkoli jiných prováděných činnostech, včetně přeshraničních činností a zadávání subdodávek.
2. Oznamené subjekty poskytnou ostatním subjektům, jež jsou oznameny podle tohoto nařízení a které provádějí obdobné úkoly třetí strany v souladu se systémy posuzování a ověřování stálosti vlastností pro stavební výrobky, na které se vztahuje stejná harmonizovaná technická specifikace, příslušné informace o otázkách týkajících se negativních, a na

vyžádání pozitivních výsledků takového posuzování nebo ověřování.

Článek 54

Výměna zkušeností

Komise zajišťuje organizaci výměny zkušeností mezi příslušnými vnitrostátními orgány členských států, které provádějí politiku oznamování.

Článek 55

Koordinace oznámených subjektů

Komise zajistí zavedení a řádné provádění vhodné koordinace a spolupráce mezi subjekty oznámenými podle článku 39 ve formě skupiny oznámených subjektů.

Členské státy zajistí, aby se jimi oznamené subjekty účastnili práce těchto skupin, a to přímo nebo prostřednictvím pověřených zástupců, nebo zajistí, aby byli zástupci oznámených subjektů o této práci informováni.

KAPITOLA VIII

DOZOR NAD TRHEM A OCHRANNÉ POSTUPY

Článek 56

Postup na vnitrostátní úrovni při nakládání se stavebními výrobky představujícími riziko

1. Pokud orgány dozoru nad trhem jednoho členského státu přijaly opatření podle článku 20 nařízení (ES) č. 765/2008 nebo pokud mají dostatečné důvody domnívat se, že stavební výrobek, na nějž se vztahuje harmonizovaná norma nebo pro nějž bylo vydáno evropské technické posouzení, nesplňuje vlastnosti uvedené v prohlášení a představuje riziko pro splnění základních požadavků na stavby, na něž se vztahuje toto nařízení, provedou hodnocení toho, zda dotčený výrobek splňuje všechny příslušné požadavky stanovené tímto nařízením. Příslušné hospodářské subjekty spolupracují v nezbytné míře s orgány dozoru nad trhem.

Pokud v průběhu tohoto hodnocení orgány dozoru nad trhem zjistí, že stavební výrobek nesplňuje požadavky stanovené tímto nařízením, požádají neprodleně příslušný hospodářský subjekt, aby přijal všechna vhodná nápravná opatření k uvedení výrobku do souladu s těmito požadavky, zejména s vlastnostmi uvedenými v prohlášení, nebo aby výrobek stáhnul z trhu nebo z oběhu ve lhůtě, kterou může stanovit a která je přiměřená povaze rizika.

Orgány dozoru nad trhem odpovídajícím způsobem informují oznamovaný subjekt, pokud je tento subjekt nějak dotčen.

Na opatření uvedená ve druhém pododstavci tohoto

odstavce se použije článek 21 nařízení (ES) č. 765/2008.

2. Domnívají-li se orgány dozoru nad trhem, že se nesoulad neomezuje pouze na území jejich členského státu, informují Komisi a ostatní členské státy o výsledcích hodnocení a opatřeních, která měl hospodářský subjekt na jejich žádost přijmout.

3. Hospodářský subjekt zajistí, aby byla přijata všechna vhodná nápravná opatření u všech dotčených stavebních výrobků, které dodával na trh v celé Unii.

4. Pokud příslušný hospodářský subjekt ve lhůtě uvedené v odst. 1 druhém pododstavci nepřijme přiměřená nápravná opatření, přijmou orgány dozoru nad trhem všechna vhodná prozatímní opatření mající za cíl zakázat nebo omezit dodávání stavebního výrobku na trh daného členského státu, nebo jej stáhnout z trhu nebo oběhu.

Orgány dozoru o takových opatřeních neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy.

5. Součástí informací uvedených v odstavci 4 jsou všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci nevyhovujícího stavebního výrobku, údaje o původu stavebního výrobku, povaze údajného nesouladu a souvisejícího rizika, povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni, jakož i argumenty příslušného hospodářského subjektu. Orgány dozoru nad trhem zejména uvedou, zda je důvodem nesouladu některý z těchto nedostatků:

- a) výrobek nesplňuje vlastnosti uvedené v prohlášení nebo požadavky týkající se plnění základních požadavků na stavbu stanovené tímto nařízením;
- b) nedostatky v harmonizovaných technických specifikacích nebo ve specifické technické dokumentaci.

6. Členské státy jiné než členský stát, který zahájil tento postup, neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy o veškerých přijatých opatřeních a o všech doplňujících informacích, které mají k dispozici, o nesouladu dotčeného stavebního výrobku, a v případě nesouhlasu s oznámenými vnitro- státními opatřeními o svých námitkách.

7. Pokud do patnácti pracovních dnů od přijetí informací uvedených v odstavci 4 nevznesou žádný členský stát ani Komise námitku, pokud jde o prozatímní opatření, která členský stát přijal v souvislosti s dotčeným stavebním výrobkem, považují se tato opatření za oprávněná.

8. Členské státy zajistí, aby byla v souvislosti s dotčeným stavebním výrobkem neprodleně přijata vhodná omezující opatření, jako je stažení daného výrobku z jejich trhů.

Článek 57

Ochranný postup Unie

1. Pokud jsou po uplatnění postupu stanoveného v čl. 56 odst. 3 a 4 vzneseny námitky proti opatřením přijatým členskými státy nebo pokud se Komise domnívá, že jsou vnitro- státní opatření v rozporu s právními předpisy Unie, zahájí Komise neprodleně konzultace s členskými státy a příslušným hospodářským subjektem či subjekty a provede hodnocení vnitrostátních opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise rozhodne, zda jsou tato opatření oprávněná, či nikoli.

Rozhodnutí Komise je určeno všem členskými státy a Komise o něm neprodleně informuje všechny členské státy a příslušný hospodářský subjekt či subjekty.

2. Pokud jsou vnitrostátní opatření považována za oprávněná, všechny členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byl nevyhovující stavební výrobek stažen z jejich trhů, a odpovídajícím způsobem informují Komisi. Jsou- li vnitrostátní opatření považována za neoprávněná, dotčený členský stát tato opatření zruší.

3. Pokud jsou vnitrostátní opatření považována za oprávněná a je- li nesoulad stavebního výrobku přisuzován nedostatkům v harmonizovaných normách, jak je uvedeno v čl. 56 odst. 5 písm. b), informuje Komise příslušný evropský normalizační orgán či orgány a předloží záležitost výboru zřízenému podle článku 5 směrnice 98/34/ES. Výbor konzultuje příslušný evropský normalizační orgán či orgány a neprodleně vydá své stanovisko.

Pokud je vnitrostátní opatření považováno za odůvodněné a je- li nesoulad stavebního výrobku přisuzován nedostatkům v evropském dokumentu pro posuzování nebo ve specifické technické dokumentaci, jak je uvedeno v čl. 56 odst. 5 písm. b), předloží Komise záležitost Stálému výboru pro stavebnictví a následně přijme příslušná opatření.

Článek 58

Stavební výrobky, které jsou v souladu, ale přesto představují riziko pro zdraví a bezpečnost

1. Pokud členský stát po provedení hodnocení podle čl. 56 odst. 1 zjistí, že ačkoli je stavební výrobek v souladu s tímto nařízením, představuje riziko z hlediska splnění základních požadavků na stavby, pro zdraví nebo bezpečnost osob, nebo pro ochranu jiného veřejného zájmu, požádá příslušný hospodářský subjekt, aby přijal veškerá vhodná opatření a zajistil, aby dotčený stavební výrobek, pokud byl uveden na trh, dále nepředstavoval toto riziko, aby jej stáhl z trhu nebo z oběhu ve lhůtě, kterou může stanovit a která je přiměřená povaze rizika.

2. Hospodářský subjekt zajistí, aby byla přijata veškerá

nápravná opatření u všech dotčených stavebních výrobků, které dodával na trh v celé Unii.

3. Členský stát o tom neprodleně uvědomí Komisi a ostatní členské státy. Součástí této informace jsou všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci dotčeného stavebního výrobku, jeho původu a dodavatelského řetězce, údaje o povaze souvisejícího rizika a o povaze a době trvání přijatých vnitrostátních opatření.

4. Komise neprodleně zahájí konzultaci s členskými státy a s příslušným hospodářským subjektem či subjekty a vyhodnotí přijatá vnitrostátní opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise rozhodne, zda jsou opatření oprávněná či nikoli, a pokud je to nutné, navrhne vhodná opatření.

5. Rozhodnutí Komise je určeno všem členskými státy a Komise o něm neprodleně informuje všechny členské státy a příslušný hospodářský subjekt či subjekty.

Článek 59

Formální nesoulad

1. Aniž je dotčen článek 56, členský stát požádá příslušný hospodářský subjekt, aby odstranil dotčený nesoulad, pokud zjistí jeden z těchto nedostatků:

- a) označení CE bylo připojeno v rozporu s článkem 8 nebo 9;
- b) požadované označení CE nebylo v rozporu s čl. 8 odst. 2 připojeno vůbec;
- c) aniž je dotčen článek 5, požadované prohlášení o vlastnostech nebylo vypracováno v souladu s článkem 4;
- d) prohlášení o vlastnostech nebylo vypracováno v souladu s články 4, 6 a 7;
- e) chybí technická dokumentace nebo je neúplná.

2. Pokud nesoulad uvedený v odstavci 1 nadále trvá, členský stát přijme všechna vhodná opatření mající za cíl zakázat nebo omezit dodávání stavebního výrobku na trh, nebo jej stáhnout z trhu nebo oběhu.

KAPITOLA IX ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 60

Akty v přenesené pravomoci

Pro účely dosažení cílů tohoto nařízení, zejména odstranění a zabránění vzniku omezení týkajících se dodání stavebních výrobků na trh se na Komisi přenášejí v souladu s článkem 61 a s za podmínek stanovených v článcích 62 a 63 tyto pravomoci:

- a) případné stanovení základních charakteristik nebo mezních úrovní v rámci zvláštních skupin stavebních výrobků, o nichž v souladu s články 3 až 6 výrobce učiní prohlášení s ohledem na jejich zamýšlené použití, podle úrovní, tříd nebo popisu, o vlastnostech jeho výrobku při uvedení na trh;
- b) podmínky, za nichž může být prohlášení o vlastnostech zpracováno elektronickými prostředky za účelem zpřístupnění na internetových stránkách v souladu s článkem 7;
- c) změna doby, po kterou musí výrobce uchovávat technickou dokumentaci a prohlášení o vlastnostech po uvedení stavebního výrobku na trh, v souladu s článkem 11, a to na základě předpokládané doby životnosti nebo funkce stavebního výrobku ve stavbách;
- d) změna přílohy II a případně přijetí doplňkových procesních pravidel v souladu s čl. 19 odst. 3 s cílem zajistit shodu se zásadami v článku 20 nebo praktické použití postupů stanovených v článku 21;
- e) úprava přílohy III, tabulky 1 v příloze IV a přílohy V s ohledem na technický pokrok;
- f) stanovení a úprava tříd vlastností s ohledem na technický pokrok v souladu s čl. 27 odst. 1;
- g) podmínky, za nichž může být stavební výrobek považován za vyhovující určité úrovni nebo třídě vlastností bez zkoušek nebo bez dalších zkoušek podle čl. 27 odst. 5, pokud tak není ohroženo splnění základních požadavků na stavbu;
- h) úprava, stanovení a přezkum systémů posuzování a ověřování stálosti vlastností v souladu s článkem 28 vztahujících se k danému výrobku, dané skupině výrobků nebo daným základním charakteristikám a s ohledem na:
 - i) důležitost funkce tohoto výrobku nebo těchto základních charakteristik s ohledem na základní požadavky na stavby,
 - ii) povahu výrobku,
 - iii) vliv proměnlivosti základních charakteristik stavebního výrobku v průběhu předpokládané doby životnosti výrobku a
 - iv) pravděpodobnost výskytu výrobních vad výrobku.

Článek 61

Výkon přenesené pravomoci

- 1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci

uvedené v článku 60 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 24. dubna 2011. Komise vypracuje zprávu o přenesených pravomocích nejpozději 6 měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší podle článku 62.

2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v článku 62 a 63.

Článek 62

Zrušení přenesení pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 60 kdykoli zrušit.

2. Orgán, který zahájí vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, se vynasnaží uvědomit v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mohlo být zrušeno, a důvody tohoto zrušení.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 63

Námítky proti aktům v přenesené pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námítky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení.

Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námítky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, akt se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi o svém rozhodnutí námítky nevyslovit.

3. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu buď Evropský parlament nebo Rada

ve lhůtě uvedené v odstavci 1 vysloví námítky. Orgán, který vyslovuje námítky proti aktu v přenesené pravomoci, je odůvodní.

Článek 64

Výbor

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro stavebnictví.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

3. Členské státy zajistí, aby členové výboru Stálého výboru pro stavebnictví byli s to vykonávat své úkoly tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů, zejména pokud jde o postupy získávání označení CE.

Článek 65

Zrušení

1. Směrnice 89/106/EHS se zrušuje.

2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 66

Přechodná ustanovení

1. Stavební výrobky, které byly uvedeny na trh v souladu se směrnicí 89/106/EHS přede dnem 1. července 2013, se považují za výrobky, které jsou v souladu s tímto nařízením.

2. Výrobci mohou vypracovat prohlášení o vlastnostech na základě osvědčení o shodě nebo prohlášení o shodě, která byla v souladu se směrnicí 89/106/EHS vydána přede dnem 1. července 2013.

3. Pokyny pro evropské technické schválení, které byly zveřejněny přede dnem 1. července 2013 v souladu s článkem 11 směrnice 89/106/EHS, mohou být použity jako evropské dokumenty pro posuzování.

4. Výrobci a dovozci mohou použít evropská technická schválení vydaná v souladu s článkem 9 směrnice 89/106/EHS do dne 1. července 2013 jako evropská technická posouzení, a to po dobu platnosti těchto schválení.

Článek 67

Podávání zpráv Komisi

1. Komise do 25. dubna 2014 posoudí, zda jsou konkrétně zapotřebí informace o obsahu nebezpečných látek ve stavebních výrobcích a zváží možné rozšíření povinnosti poskytovat informace uvedené v čl. 6 odst. 5 i na další látky, a bude o výsledcích tohoto posouzení informovat Evropský parlament a Radu. V průběhu posuzování Komise přihlédně mimo jiné k nutnosti zajistit vysokou úroveň bezpečnosti a ochrany zdraví pracovníků používajících stavební výrobky a uživatelů

staveb, a to i s ohledem na požadavky recyklace či opětovného využití částí či materiálů.

Je-li to potřeba, budou do dvou let po předložení zprávy následovat vhodné legislativní návrhy.

2. Do 25. dubna 2016 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení, včetně článků 19, 20, 21, 23, 24 a 37, založenou na zprávách předložených členskými státy a dalšími příslušnými zúčastněnými subjekty a případně připojí vhodné návrhy.

Článek 68

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 9. března 2011.

Za Evropský parlament
Předseda
J. BUZEK

Za Radu
předsedkyně
GYŐRI E.

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Avšak články 3 až 28, 36 až 38, 56 až 63, 65 a 66 a přílohy I, II, III a V se použijí ode dne 1. července 2013.

PŘÍLOHA I

ZÁKLADNÍ POŽADAVKY NA STAVBY

Stavby jako celek i jejich jednotlivé části musejí vyhovovat zamýšlenému použití, zejména s přihlédnutím k bezpečnosti a ochraně zdraví osob v průběhu celého životního cyklu staveb. Po dobu ekonomicky přiměřené životnosti musí stavby při běžné údržbě plnit tyto základní požadavky na stavby.

1. Mechanická odolnost a stabilita

Stavba musí být navržena a provedena tak, aby zatížení, která na ni budou pravděpodobně působit v průběhu výstavby a užívání, neměla za následek:

- a) zřícení celé stavby nebo její části;
- b) větší stupeň nepřijatelné deformace;
- c) poškození jiných částí stavby nebo technických zařízení nebo instalovaného vybavení v důsledku větší deformace nosné konstrukce;
- d) poškození neúměrné původu poškození.

2. Požární bezpečnost

Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby v případě požáru:

- a) byla po určenou dobu zachována nosnost konstrukce;
- b) byl uvnitř stavby omezen vznik a šíření ohně a kouře;
- c) bylo omezeno šíření požáru na sousední stavby;
- d) obyvatelé mohli stavbu opustit nebo aby mohli být jinými prostředky zachráněni;
- e) byla brána v úvahu bezpečnost záchranných jednotek.

3. Hygiena, ochrana zdraví a životního prostředí

Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby v průběhu celého životního cyklu neohrožovala hygienu nebo bezpečnost a zdraví pracovníků, jejich uživatelů nebo sousedů, ani neměla v celém průběhu životního cyklu nepřiměřeně významný vliv na kvalitu životního prostředí nebo na klima, a to během výstavby, používání i demolice, zejména následkem:

- a) uvolňování toxických plynů;
- b) emisí nebezpečných látek, těkavých organických sloučenin, skleníkových plynů nebo nebezpečných částic do vnitřního nebo venkovního ovzduší;
- c) emisí nebezpečného záření;
- d) uvolňování nebezpečných látek do podzemní vody, mořské vody, povrchové vody nebo půdy;
- e) uvolňování nebezpečných látek do pitné vody nebo látek, které mají jinak negativní dopad na pitnou vodu;
- f) nesprávného vypouštění odpadních vod, emisí odpadních plynů nebo nesprávné likvidace pevného nebo kapalného odpadu;
- g) vlhkosti v částech stavby nebo na površích v rámci staveb.

4. Bezpečnost a přístupnost při užívání

Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby při jejím užívání nebo provozu nevznikalo nepřijatelné nebezpečí nehod nebo poškození, např. uklouznutím, pádem, nárazem, popálením, zásahem elektrickým proudem, zranění výbuchem a vloupání. Zejména stavba musí být navržena a postavena tak, aby byla zohledněna přístupnost pro osoby se zdravotním postižením a použití těmito osobami.

5. Ochrana proti hluku

Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby byl hluk vnímaný uživateli nebo osobami poblíž stavby udržován na úrovni, která neohroží jejich zdraví a umožní jim spát, odpočívat a pracovat v uspokojivých podmínkách.

6. Úspora energie a tepla

Stavba a její zařízení pro vytápění, chlazení, osvětlení a větrání musí být navrženy a provedeny takovým způsobem, aby jejich spotřeba energie při provozu byla nízká s ohledem na uživatele a na místní klimatické podmínky. Stavby musejí být rovněž energeticky účinné a musejí v průběhu své výstavby a odstraňování spotřebovávat co nejmenší množství energie.

7. Udržitelné využívání přírodních zdrojů

Stavba musí být navržena, provedena a zbourána takovým způsobem, aby bylo zajištěno udržitelné využití přírodních zdrojů a zejména:

- a) opětovné využití nebo recyklovatelnost staveb, použitých materiálů a částí po zbourání;
- b) životnost staveb;
- c) použití surovin a druhotných materiálů šetrných k životnímu prostředí při stavbě.

POSTUP PRO PŘIJETÍ EVROPSKÉHO DOKUMENTU PRO POSUZOVÁNÍ

1. Žádost o evropské technické posouzení

Požádá-li výrobce subjekt pro technické posuzování o evropské technické posouzení ohledně stavebního výrobku a poté, co výrobce a subjekt pro technické posuzování (dále jen „příslušný subjekt pro technické posuzování“) podepsali dohodu o obchodním tajemství a důvěrnosti, pokud se výrobce nerozhodne jinak, předloží výrobce příslušnému subjektu pro technické posuzování technickou dokumentaci s popisem výrobku, výrobcem předpokládaným použitím a podrobnostmi o řízení výroby, které má v úmyslu použít.

2. Smlouva

U stavebních výrobků uvedených v čl. 21 odst. 1 písm. c) uzavře výrobce a příslušný subjekt pro technické posuzování do jednoho měsíce od přijetí technické dokumentace smlouvu na vypracování evropského technického posouzení, která stanoví pracovní program pro vypracování evropského dokumentu pro posuzování, včetně

- organizace práce v rámci organizace subjektů pro technické posuzování,
- složení pracovní skupiny, která se zřídí v rámci organizace subjektu pro technické posuzování, určené pro příslušnou skupinu výrobků,
- koordinace subjektů pro technické posuzování

3. Pracovní program

Po uzavření smlouvy s výrobcem informuje organizace subjektů pro technické posuzování Komisi o pracovním programu pro vypracování evropského dokumentu pro posuzování a o harmonogramu pro jeho vypracování, přičemž uvede program posouzení. Sdělení se provede do tří měsíců od přijetí žádosti o evropské technické posouzení.

4. Návrh evropského dokumentu pro posuzování

Organizace subjektů pro technické posuzování dokončí návrh evropského dokumentu pro posuzování prostřednictvím pracovní skupiny koordinované příslušným subjektem pro technické posuzování a informuje o tom dotyčné strany do šesti měsíců ode dne, kdy byla Komise informována o pracovním programu.

5. Účast Komise

Zástupce Komise se může jako pozorovatel účastnit na všech částech provádění pracovního programu.

6. Prodloužení a zpoždění

Pracovní skupina oznámí organizaci subjektů pro technické posuzování a Komisi jakékoli zpoždění oproti lhůtám stanoveným v oddíle 1 až 4 této přílohy.

Je-li možno odůvodnit prodloužení lhůt pro vypracování evropského dokumentu pro posuzování zejména neexistencí rozhodnutí Komise o příslušném systému posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebního výrobku nebo potřebou vypracovat nové zkušební metody, Komise stanoví delší lhůtu.

7. Změny a přijetí evropského dokumentu pro posuzování

Příslušný subjekt pro technické posuzování předloží návrh evropského dokumentu pro posuzování výrobcí, který má patnáct pracovních dnů na odpověď, a poté organizace subjektů pro technické posuzování:

- a) případně sdělí výrobcí, jak byla jeho odpověď zohledněna;
- b) přijme návrh evropského dokumentu pro posuzování a
- c) zašle jednu kopii Komisi.

Sdělí-li Komise do patnácti pracovních dnů od přijetí organizací subjektů pro technické posuzování své připomínky k návrhu evropského dokumentu pro posuzování, organizace subjektů pro technické posuzování, poté, co měla možnost se vyjádřit, návrh odpovídajícím způsobem změnit a zašle jednu kopii přijatého evropského dokumentu pro posuzování výrobci a Komisi.

8. Zveřejnění konečného evropského dokumentu pro posuzování

Jakmile příslušný subjekt pro technické posuzování vydá první evropské technické posouzení na základě přijatého evropského dokumentu pro posuzování, tento evropský dokument pro posuzování bude případně na základě získaných zkušeností upraven. Organizace subjektů pro technické posuzování přijme konečné znění evropského dokumentu pro posuzování a zašle jedno vyhotovení Komisi společně s překladem názvu evropského dokumentu pro posuzování do všech úředních jazyků Unie za účelem zveřejnění odkazu na něj. Jakmile výrobek obdrží označení CE, organizace subjektů pro technické posuzování zajistí elektronickými prostředky dostupnost evropského dokumentu pro posuzování.

PŘÍLOHA III

PROHLÁŠENÍ O VLASTNOSTECH

č.

1. Jedinečný identifikační kód typu výrobku:
2. Typ, série nebo sériové číslo nebo jakýkoli jiný prvek umožňující identifikaci stavebního výrobku podle čl. 11 odst. 4:
.....
3. Zamýšlené použití nebo zamýšlená použití stavebního výrobku v souladu s příslušnou harmonizovanou technickou specifikací podle předpokladu výrobce:
.....
.....
4. Jméno, firma nebo registrovaná obchodní známka a kontaktní adresa výrobce podle čl. 11 odst. 5:
.....
.....
5. Případně jméno a kontaktní adresa zplnomocněného zástupce, jehož plná moc se vztahuje na úkoly uvedené v čl. 12 odst. 2:
.....
.....
6. Systém nebo systémy posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebního výrobku, jak je uvedeno v příloze V:
.....
.....
7. V případě prohlášení o vlastnostech týkajících se stavebního výrobku, na který se vztahuje harmonizovaná norma:
.....
(jméno a případně identifikační číslo oznámeného subjektu)
provedl podle systému
(popis úkolů třetí strany podle přílohy V)
a vydal
(osvědčení o stálosti vlastností, osvědčení o shodě řízení výroby, zkušební/výpočtové protokoly – dle potřeby)
8. V případě prohlášení o vlastnostech týkajících se stavebního výrobku, pro který bylo vydáno evropské technické posouzení:
.....
(jméno a případně identifikační číslo subjektu pro technické posuzování)
vydal
(referenční číslo evropského technického posouzení)
na základě
(referenční číslo evropského dokumentu pro posuzování) CS 4.4.2011 Úřední věstník Evropské unie L 88/37
provedeno podle systému
(popis úkolů třetí strany podle přílohy V)
a vydal
(osvědčení o stálosti vlastností, osvědčení o shodě řízení výroby, zkušební/výpočtové protokoly – dle potřeby)

9. Vlastnosti uvedené v prohlášení

Poznámky k tabulce:

1. sloupec 1 obsahuje seznam základních charakteristik stanovených v harmonizovaných technických specifikacích pro zamýšlené použití nebo zamýšlená použití uvedená v bodě 3 výše;

2. pro každou základní charakteristiku uvedenou ve sloupci 1 a v souladu s požadavky článku 6 bude sloupec 2 obsahovat vlastnosti uvedené v prohlášení, vyjádřené podle úrovně, třídy nebo popisu, vztaženo k odpovídajícím základním charakteristikám nebo budou uvedena písmena „NPD“ (No Performance Determined), pokud není uvedena žádná vlastnost;

3. U každé základní charakteristiky uvedené ve sloupci 1 bude sloupec 3 obsahovat:

a) odkaz s datem na příslušnou harmonizovanou normu a případně referenční číslo použité specifické nebo příslušné technické dokumentace;

nebo

b) odkaz s datem na příslušný evropský dokument pro posuzování, je-li k dispozici, a referenční číslo použitého evropského technického posouzení.

Základní charakteristiky (viz poznámka 1)	Vlastnost (viz poznámka 2)	Harmonizovaná technická specifikace (viz poznámka 3)

Pokud byla použita podle článku 37 nebo 38 specifická technická dokumentace, požadavky, které výrobek splňuje:

.....
.....

10. Vlastnost výrobku uvedeného v bodě 1 a 2 je ve shodě s vlastností uvedenou v bodě 9.

Toto prohlášení o vlastnostech se vydává na výhradní odpovědnost výrobce uvedeného v bodě 4.

Podepsáno za výrobce a jeho jménem:

.....
.....
(jméno a funkce)

.....
.....
(místo a datum vydání) (podpis)

PŘÍLOHA IV

SKUPINY VÝROBKŮ A POŽADAVKY NA SUBJEKTY PRO TECHNICKÉ POSUZOVÁNÍ
Tabulka 1 – Skupiny výrobků

KÓD SKUPINY	SKUPINY VÝROBKŮ
1	PREFABRIKOVANÉ VÝROBKY Z OBYČEJNÉHO/LEHKÉHO BETONU A AUTOKLÁVOVANÉHO PÓROBETONU
2	DVEŘE, OKNA, OKENICE, VRATA A PŘÍSLUŠNÉ STAVEBNÍ KOVÁNÍ
3	FÓLIE, VČETNĚ LITÝCH A SESTAV (HYDROIZOLAČNÍ NEBO PAROTĚSNÉ)
4	TEPELNĚIZOLAČNÍ VÝROBKY. KOMPOZITNÍ IZOLAČNÍ SESTAVY NEBO SYSTÉMY.
5	STAVEBNÍ LOŽISKA. ČEPY PRO KONSTRUKČNÍ SPOJE.
6	KOMÍNY, KOUŘOVODY A SPECIFICKÉ VÝROBKY.
7	VÝROBKY ZE SÁDRY.
8	GEOTEXILIE, GEOMEMBRÁNY A SOUVISEJÍCÍ VÝROBKY.
9	LEHKÉ OBVODOVÉ PLÁŠTĚ/OPLÁŠTĚNÍ/KONSTRUKČNÍ TĚSNĚNÉ ZASKLENÍ
10	STABILNÍ ZAŘÍZENÍ PRO HAŠENÍ POŽÁRU (VÝROBKY PRO POŽÁRNÍ POPLACH/DETEKCE, STABILNÍ VÝROBKY PRO HAŠENÍ POŽÁRU, ŘÍZENÍ POŽÁRU A KOUŘE A PRO POTLAČOVÁNÍ VÝBUCHU).
11	VYBAVENÍ PRO HYGIENICKÉ PROSTORY
12	VYBAVENÍ KOMUNIKACÍ: SILNIČNÍ VYBAVENÍ.
13	VÝROBKY A PRVKY Z KONSTRUKČNÍHO DŘEVA A DOPLŇKY.
14	PANELY A PRVKY NA BÁZI DŘEVA.
15	CEMENT, STAVEBNÍ VÁPNA A JINÁ HYDRAULICKÁ POJIVA
16	VÝZTUŽNÁ A PŘEDPÍNACÍ BETONÁŘSKÁ OCEL (A DOPLŇKY) PŘEDPÍNACÍ SESTAVY.
17	ZDIVO A SOUVISEJÍCÍ VÝROBKY. ZDICÍ PRVKY, MALTY A DOPLŇKY.
18	VÝROBKY PRO KANALIZAČNÍ SYSTÉMY
19	PODLAHOVINY.
20	KONSTRUKČNÍ KOVOVÉ VÝROBKY A DOPLŇKY
21	VNITŘNÍ A VNĚJŠÍ POVRCHOVÉ ÚPRAVY STĚN A STROPŮ. SESTAVY VNITŘNÍCH PŘÍČEK.
22	STŘEŠNÍ KRYTINY, STŘEŠNÍ SVĚTLÍKY, STŘEŠNÍ OKNA A DOPLŇKOVÉ VÝROBKY, STŘEŠNÍ SESTAVY.
23	VÝROBKY PRO KONSTRUKCE VOZOVEK.
24	KAMENIVO.

25	STAVEBNÍ ADHEZIVA
26	VÝROBKY PRO BETON, MALTY A INJEKTAŽNÍ MALTY.
27	ZAŘÍZENÍ PRO VYTÁPĚNÍ VNITŘNÍCH PROSTOR
28	TRUBKY, NÁDRŽE A DOPLŇKY, KTERÉ NEJSOU V KONATAKTU S VODOU URČENOU K LIDSKÉ SPOTŘEBĚ.
29	STAVEBNÍ VÝROBKY, KTERÉ JSOU V KONTAKTU S VODOU URČENOU K LIDSKÉ SPOTŘEBĚ.
30	VÝROBKY Z PLOCHÉHO SKLA, PROFILOVANÉHO SKLA A SKLENĚNÝCH TVÁRNIC
31	ELETRICKÉ, OVLÁDACÍ A KOMUNIKAČNÍ KABELY.
32	TĚSNĚNÍ PRO SPOJE.
33	PŘIPEVŇOVACÍ PROSTŘEDKY
34	STAVEBNÍ SESTAVY, JEDNOTKY, PREFABRIKOVANÉ PRVKY.
35	VÝROBKY PRO POŽÁRNÍ PŘEPÁŽKY, POŽÁRNÍ TĚSNĚNÍ, PRO POŽÁRNÍ OCHRANU A PRO ZPOMALOVÁNÍ HOŘENÍ.

Tabulka 2 – Požadavky na subjekty pro technické posuzování

Způsobilost	Popis způsobilosti	Požadavek
1. Analýza rizik	Stanovit možná rizika a výhody plynoucí z používání inovačních stavebních výrobků, pokud při jejich zabudování do staveb nejsou k dispozici vyhotovené/sjednocené technické údaje o jejich vlastnostech.	Subjekt pro technické posuzování je zřízen podle vnitrostátních právních předpisů a má právní subjektivitu. Subjekt je nezávislý na zúčastněných stranách a jakýchkoliv dílčích zájmech. Subjekt pro technické posuzování má dále pracovníky, kteří:
2. Stanovení technických kritérií	Na základě výsledků analýzy rizik vypracovat technická kritéria pro hodnocení chování a vlastností stavebních výrobků z hlediska plnění platných vnitrostátních požadavků; poskytovat technické údaje potřebné pro ty, kteří se účastní stavebního postupu jako potenciální uživatelé stavebních výrobků (výrobci, projektanti, dodavatelé, montéři).	a) jsou objektivní a jsou schopni řádného technického úsudku; b) mají důkladné znalosti právních předpisů a ostatních platných požadavků členských států, v nichž byli určeni, ohledně skupin výrobků, pro které byli určeni; c) mají obecné znalosti v oblasti stavební praxe a důkladné technické znalosti ohledně skupin výrobků, pro které byli určeni;
3. Stanovení metod posuzování	Navrhnout a validovat vhodné metody (zkoušky nebo výpočty) k posuzování vlastností základních charakteristik stavebních výrobků s přihlédnutím k aktuálnímu stavu.	d) mají důkladné znalosti jednotlivých souvisejících rizik a technických aspektů stavebních postupů; e) mají důkladné znalosti o stávajících harmonizovaných normách a zkušebních metodách pro skupiny výrobků, pro které byli určeni; f) mají odpovídající jazykové znalosti. Odměny vyplácené pracovníkům subjektu pro technické posuzování nejsou závislé na počtu provedených posouzení ani na výsledcích těchto posouzení.
4. Určení specifického způsobu řízení výroby	Porozumět výrobnímu postupu konkrétního výrobku a rozhodnout jej, aby bylo možno stanovit vhodná opatření k zajištění stálosti výrobku v průběhu daného výrobního postupu.	Subjekt pro technické posuzování má pracovníky, kteří mají příslušné znalosti o vztahu mezi výrobními postupy a charakteristikami výrobku souvisejícími s řízením výroby.
5. Posuzování výrobku	Posoudit vlastnosti z hlediska základních charakteristik stavebních výrobků na základě harmonizovaných metod podle harmonizovaných kritérií.	Kromě požadavků uvedených v bodech 1, 2 a 3 má subjekt pro technické posuzování k dispozici prostředky a vybavení nezbytné pro posuzování vlastností z hlediska základních charakteristik stavebních výrobků v rámci skupin výrobků, pro které byl určen.
6. Celkové řízení	Zajistit jednotnost, spolehlivost, objektivitu a zpětnou výsledovatelnost ustáleným používáním příslušných metod řízení.	Subjekt pro technické posuzování: a) prokazatelně dodržuje kodex řádné správní praxe; b) má politiku a podpůrné postupy k zajištění důvěrnosti citlivých údajů v rámci subjektu pro technické posuzování a u všech svých partnerů; c) má systém

		řízení dokumentů k zajištění registrace, zpětné vysledovatelnosti, správy a archivace všech příslušných dokumentů; d) má mechanismy interního auditu a přezkumu řízení k zajištění pravidelných kontrol dodržování příslušných metod řízení; e) má postup objektivního zpracování podaných opravných prostředků a stížností.
--	--	---

PŘÍLOHA V

POSUZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ STÁLOSTI VLASTNOSTÍ

1. SYSTÉMY POSUZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ STÁLOSTI VLASTNOSTÍ

1.1 Systém 1+ – Prohlášení o vlastnostech základních charakteristik stavebního výrobku výrobcem na základě těchto bodů:

- a) výrobce provádí:
 - i) řízení výroby,
 - ii) další zkoušky vzorků odebraných v závodě v souladu s předepsaným plánem zkoušek;
- b) oznámený subjekt pro osvědčení výrobku vydává osvědčení o stálosti vlastností výrobku na základě:
 - i) určení typu výrobku na základě zkoušky typu (včetně odběru vzorků), výpočtu pro typ, tabulkových hodnot nebo popisné dokumentace výrobku,
 - ii) počáteční inspekce ve výrobním závodě a řízení výroby,
 - iii) průběžného dozoru, posouzení a hodnocení řízení výroby,
 - iv) prověřovacích zkoušek vzorků odebraných před uvedením výrobku na trh.

1.2 Systém 1 – Prohlášení o vlastnostech základních charakteristik stavebního výrobku výrobcem na základě těchto bodů:

- a) výrobce provádí:
 - i) řízení výroby,
 - ii) další zkoušky vzorků odebraných v závodě výrobcem v souladu s předepsaným plánem zkoušek;
- b) oznámený subjekt pro osvědčení výrobku vydává osvědčení o stálosti vlastností výrobku na základě:
 - i) určení typu výrobku na základě zkoušky typu (včetně odběru vzorků), výpočtu pro typ, tabulkových hodnot nebo popisné dokumentace výrobku,
 - ii) počáteční inspekce ve výrobním závodě a řízení výroby,
 - iii) průběžného dozoru, posouzení a hodnocení řízení výroby.

1.3 Systém 2+ – Prohlášení o vlastnostech základních charakteristik stavebního výrobku výrobcem na základě těchto bodů:

- a) výrobce provádí:
 - i) určení typu výrobku na základě zkoušky typu (včetně odběru vzorků), výpočtu pro typ, tabulkových hodnot nebo popisné dokumentace výrobku,
 - ii) řízení výroby,
 - iii) zkoušky vzorků odebraných v závodě v souladu s předepsaným plánem zkoušek;
- b) oznámený subjekt pro osvědčení řízení výroby vydává osvědčení o shodě řízení výroby na základě:
 - i) počáteční inspekce ve výrobním závodě a řízení výroby,
 - ii) průběžného dozoru, posouzení a hodnocení řízení výroby.

1.4 Systém 3 – Prohlášení o vlastnostech základních charakteristik stavebního výrobku výrobcem na základě těchto bodů:

- a) výrobce provádí řízení výroby,
- b) oznámená zkušební laboratoř určí typ výrobku na základě zkoušky typu (na základě odběru vzorků provedeného výrobcem), výpočtu pro typ, tabulkových hodnot nebo popisné dokumentace výrobku;

1.5 Systém 4 – Prohlášení o vlastnostech základních charakteristik stavebního výrobku výrobcem na základě těchto bodů:

- a) výrobce provádí:
 - i) určení typu výrobku na základě zkoušky typu, výpočtu pro typ, tabulkových hodnot nebo popisné dokumentace výrobku,
 - ii) řízení výroby;

b) žádné úkoly pro oznámený subjekt nejsou stanoveny.

2. SUBJEKTY ZAPOJENÉ DO POSUZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ STÁLOSTI VLASTNOSTÍ

Podle funkce oznámených subjektů zapojených do posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků se rozlišuje:

- 1) subjekt pro osvědčení výrobku: státní nebo nestátní oznámený subjekt, který disponuje nezbytnou pravomocí a odpovědností provádět osvědčení výrobku v souladu s daným jednacím řádem a způsobem řízení;
- 2) subjekt pro osvědčení řízení výroby: oznámený subjekt, státní nebo nestátní, který disponuje nezbytnou pravomocí a odpovědností provádět osvědčení v souladu s daným jednacím řádem a způsobem řízení;
- 3) zkušební laboratoř: oznámená laboratoř, která měří, zkoumá, zkouší, kalibruje nebo jinak určuje charakteristiky nebo vlastnosti materiálů nebo stavebních výrobků.

3. PŘÍPADY ZÁKLADNÍCH CHARAKTERISTIK, U NICHŽ NENÍ POŽADOVÁN ODKAZ NA PŘÍSLUŠNÉ HARMONIZOVANÉ TECHNICKÉ SPECIFIKACE

- 1) reakce na oheň;
- 2) požární odolnost;
- 3) chování při vnějším požáru;
- 4) pohlcování hluku;
- 5) emise nebezpečných látek.